

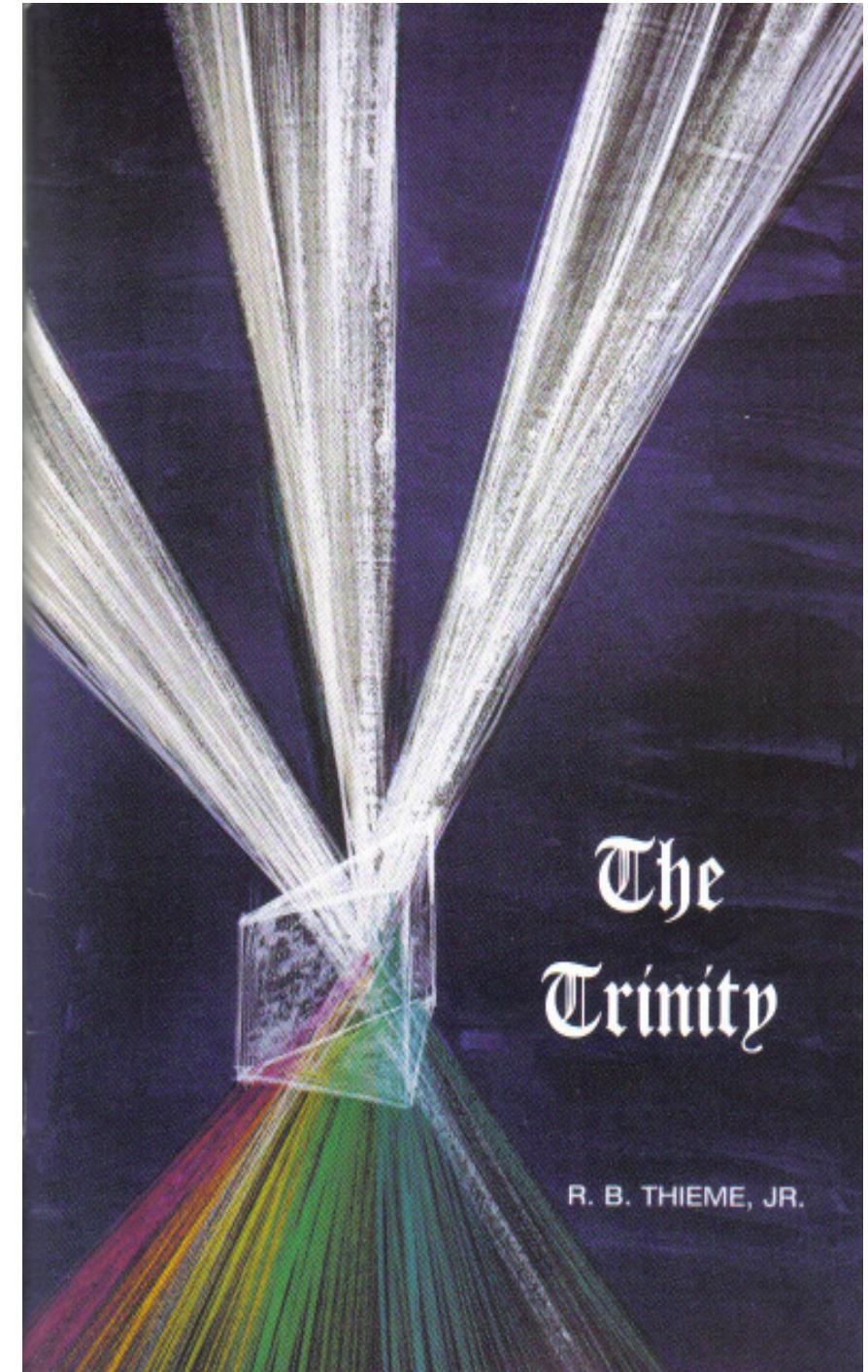
ศจ. อาร์. บี. รีม, จูเนียร์ เป็นอดีตศิษยานุบาลของคริสตจักรเบรค้า เมืองอูสตัน, รัฐเท็กซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา ท่านได้ศึกษาประวัติศาสตร์ ภาษากรีก และภาษาอีบูรุ ที่มหาวิทยาลัยอริโซนา หลังจากนั้นได้เข้ารับการศึกษาต่อที่สถาบัน Dallas Theological Seminary เนื่องจากสมความโลภครั้งที่สอง ท่านต้องหยุดการศึกษาไว้เพื่อเข้าไปรับใช้ชาติในกองทัพอากาศ โดยท้ายสุดท่านได้รับยศนาวาอากาศโท

หลังจากท่านสำเร็จการศึกษาแล้ว ในปี ค.ศ. 1950 ท่านเริ่มรับใช้พระเจ้าที่คริสตจักรเบรค้า การศึกษาภาษาตั้งเดิมของพระคัมภีร์ (กรีกและอีบูรุ) ศาสนศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์ต้นฉบับเป็นหลักในการรับใช้พระเจ้าของท่าน ศจ. อาร์. บี. รีม, จูเนียร์ได้สอนโดยใช้ภาษาตั้งเดิมในบริบทตามยุคสมัยของพระคัมภีร์ ซึ่งจะให้ผู้เรียนนรุ้งจักรพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระองค์มากยิ่งขึ้น

ศจ. อาร์. บี. รีม, จูเนียร์ได้พัฒนาระบบที่ใหม่ๆ ในการใช้คำสัพท์ ภาพประกอบ และประเภทหลักคำสอน ซึ่งเสริมประสิทธิภาพในการเข้าใจ และการประยุกต์ใช้หลักคำสอนพระคัมภีร์ในการดำเนินชีวิตคริสตเดียนแก่ผู้เรียน เป้าหมายของพันธกิจ คือ ให้คริสตเดียนรู้จักวิชิตที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้แก่ผู้เชื่อ เพื่อเขาจะมีชีวิตฝ่ายวิญญาณที่บริบูรณ์

ตรีเอกานุภาพ เป็นหลักคำสอนที่มีเฉพาะในคริสตจักรของพระคริสต์ ไม่มีระบบความเชื่อศาสนา นิกาย หรือปรัชญาอื่นใดๆ ที่อ้างว่ามีพระเจ้าองค์เดียวโดยพระองค์บังทรงดำรงอยู่ เป็นสามพระภาค ความจริงนี้ ซึ่งอาจดูว่าเป็นการขัดแย้งกันเอง ไม่ได้หมายความว่ามีพระเจ้าสามองค์ในพระเจ้าองค์เดียว แต่หมายความว่าพระเจ้าทรงดำรงอยู่เป็นสามบุคคลซึ่งแต่ละบุคคลนั้นมีพระลักษณะอันเดียวกัน

หลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพไม่ใช่เรื่องศาสนศาสตร์แบบคลุมเครือ แต่มีเหตุมีผล ผู้เชื่อในพระเยซุสคริสต์ทุกคนควรเข้าใจหลักคำสอนวิชาหนึ่งอย่างถ่องแท้ ความเข้าใจในแผนการที่พระบิดาทรงมีต่อเราทำให้เราเห็นเป้าหมายที่พระองค์ทรงมีต่อชีวิตของเรา ความเข้าใจในพระเยซุสคริสต์และพระราชนิรสุทธิ์ทำให้เราสามารถเกิดผลฝ่ายวิญญาณได้ การดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ การมัสาการ และการมีความสัมพันธ์ที่สันทิกับพระเจ้าล้วนเป็นผลมาจากการเข้าใจหลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพ

ទ្រូវការងារ

(The Trinity)

គ. អារ៉ា. បី. និម, ឲ្យឱីរ

R.B. THIEME, JR., BIBLE MINISTRIES

HOUSTON, TEXAS

สารบัญ

นโยบายด้านการเงิน

ผู้ใดที่ต้องการรับหนังสือหรือซึ่ดีจากพันธกิจ อาร์. บี. ชีม, จูเนียร์ ไบเบิล มินิสทรีส์ จะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น พระเจ้าทรงประทานหลักค่าสอนพระคัมภีร์ เราประทานที่จะสะท้อนพระคุณของพระองค์ เพราะฉะนั้นทางพันธกิจนี้จึงไม่ขอค่าตอบแทน เมื่อผู้เชื่อได้สำนึกรถึงคุณค่าในการเผยแพร่หลักค่าสอนพระคัมภีร์แล้วเขาก็มีภาระใจในการสนับสนุนองค์กรที่รับใช้พระเจ้าในพันธกิจประเภทนี้

หนังสือเล่มนี้เรียบเรียงมาจากคำบรรยายและบันทึกของ ศจ. อาร์. บี. ชีม, จูเนียร์

ผู้ที่ประสงค์จะรับรายการชื่อหนังสือและเทปต่างๆ ในภาษาอังกฤษ กรุณาติดต่อที่ :

R. B Thieme, Jr., Bible Ministries

P.O Box 460829, Houston, Texas 77056-8829

หรือที่เว็บไซต์ : www.rbthieme.org

© (สงวนลิขสิทธิ์) 1972, 1975, 1993 โดย ศจ. อาร์. บี. ชีม, จูเนียร์

ฉบับแรก 1972, ฉบับที่ 3 1993

การคัดลอกส่วนใดๆ ในหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่ในทุกรูปแบบต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยโดยได้รับอนุญาตจาก อาร์. บี. ชีม, จูเนียร์ ไบเบิล มินิสทรีส์
Translated and printed with the permission of R.B. Thieme, Jr. Bible Ministries

ฉบับนี้พิมพ์ที่เชียงใหม่ ปี ค.ศ. 2008

คำนำ.....	
การจำกัดความของคำว่า ตรีเอกานุภาพ.....	1
แก่นแท้ของตรีเอกานุภาพ.....	7
ดำรงอยู่สูงสุด	8
ความชอบธรรม.....	9
ความยุติธรรม.....	10
ความรัก.....	11
ทรงดำรงอยู่ตั้งแต่อดีตถึงนิรันดร์กาล.....	12
ความสัพพัญญุ.....	16
ทรงสถิตอยู่ทุกที่.....	17
ฤทธานุภาพไม่สิ้นสุด.....	18
การไม่ทรงเปลี่ยนแปลง.....	19
ความจริง.....	20
สเปกตรัมแห่งพระลักษณะของพระเจ้า.....	21
พระภาคและบทบาทต่างๆ ของตรีเอกานุภาพ.....	23
พระประสงค์ของพระเจ้า.....	26
พระเจ้าทรงปรากฏแก่มนุษย์.....	30
ความเข้าใจในแต่ละบุคคลแห่งตรีเอกานุภาพ.....	33
พระเจ้าพระบิดา.....	34

ผู้ทรงสถาปนา และผู้วางแผนการไว้.....	34
ทรงเป็นบิดาของพระเยซูคริสต์.....	34
พระบิดาของผู้เชื่อทั้งปวง.....	36
พระเจ้าพระบุตร.....	37
ผู้ทรงมีเอกลักษณ์เฉพาะแห่งจักรวาล.....	37
การทรงแสดงของพระคริสต์.....	40
พระบุตรทรงได้รับเกียรติ.....	42
การแสดงกลับมาของพระคริสต์.....	44
พระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์.....	46
ความเป็นบุคคลของพระวิญญาณบริสุทธิ์.....	46
พันธกิจที่พระวิญญาณทรงกระทำต่อมนุษยชาติ.....	47
พันธกิจที่พระวิญญาณทรงกระทำต่อผู้เชื่อ.....	49
เป็นเพียงการเริ่มต้น.....	53
อักษะนุกรมข้อพระคัมภีร์.....	54

คำนำ

ก่อนที่คุณจะเริ่มต้นศึกษาบทเรียนพระคัมภีร์ ถ้าคุณเป็นผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า จงกล่าวถึง [สารภาพ] นาปของคุณโดยส่วนตัวกับพระเจ้า

ถ้าเรา幌ล่าวถึง [สารภาพ] นาปของเราระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกนาปของเราและทรงชี้ระเรາให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น (约翰 1:9)

จากนี้คุณจะมีสัมพันธภาพกับพระองค์ และจะได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณจึงพร้อมที่จะศึกษาพระคำของพระเจ้า

พระเจ้าทรงเป็นวิญญาณ และผู้ที่ nim สการพระองค์ ต้อง nim สการพระองค์ด้วย [การทรงนำจาก] พระวิญญาณ และความจริง [หลักคำสอนพระคัมภีร์] (约翰 4: 24)

ถ้าหากคุณไม่เคยเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้าและไม่เคยเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ ประเด็นสำคัญไม่ใช่การสารภาพบ้าป เปราะคุณจำเป็นต้องเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าก่อนที่จะได้รับการยกโภชนา坦ที่เคยทำมา

ผู้ที่วางแผนไว้ในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะไม่ได้เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา (约翰 3:36)

ตรีเอกานุภาพ

เพราะว่าพระจันทร์ของพระเจ้านั้นมีชีวิต และทรงพลาনุภาพอยู่เสมอ คุณยิ่งกว่าด้าบสองคุณใดๆ แตงหะลุกระทั้งจิตใจและวิญญาณออกจากกันได้ และข้อกระดูกและไข้ในกระดูก และเป็นผู้นิจลัยความคิดและความมุ่งหมายของใจ (อีบру 4:12)

พระคัมภีร์ทุกตอน ได้รับการดลใจ จากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไข คนให้ดี และการอบรมในทางธรรม เพื่อให้คนของพระเจ้าจะพรักพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง (2 ทิโมธี 3:16-17)

จงอุตส่าห์สำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจน์แล้ว เป็นคนงานที่ไม่ต้องอย่างใช้พระจันทร์แห่งความจริงอย่างถูกต้อง (2 ทิโมธี 2:15)

เราได้พบหลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพเฉพาะในพระคัมภีร์ไปเบิลเท่านั้น เพราะนอกจากคริสตศาสนาแล้วไม่มีศาสนาหรือปรัชญาใดที่บอกว่ามีพระเจ้าองค์เดียวและพระเจ้านั้นคือสามพระภาคในองค์เดียว กัน นี้ไม่ได้หมายความว่ามีพระเจ้าสามองค์ในองค์เดียว แต่หมายความว่าพระเจ้าทรงดำรงอยู่เป็นสามพระภาค ซึ่งแต่ละพระภาคนั้นทรงครอบครองด้วยสิทธิอำนาจ ที่เท่าเทียมกัน ทรงมีพระลักษณะอันไม่จำกัดและสมบูรณ์แบบในทุกประการ และทรงดำรงอยู่ตั้งแต่อัตลักษณ์ตลอดนิรันดร์ (สุดดี 110:1; ยอมหัน 10:30)

คำว่า ตรีเอกานุภาพ (ภาษาอังกฤษใช้คำว่า the Trinity) หมายถึงการที่พระเจ้าทรงเป็นเอกภาพและทรงดำรงเป็นสามพระภาคซึ่งมีพระลักษณะของพระเจ้าเหมือนกัน แต่ทรงกระทำกิจต่างกัน (มัทธิว 28:19)

แต่ละบุคคลแห่งตรีเอกานุภาพทรงมีพระราชกิจเฉพาะบุคคลในการกระทำการประஸ์และแผนการนิรันดร์ของพระเจ้าให้สำเร็จ พระคัมภีร์ได้เปิดเผยว่าพระบิดาทรงเป็นผู้ทรงสถาปนา และทรงเป็นแหล่งกำเนิดทุกสิ่งทั้งปวง พระบุตรทรงกระทำการของพระบิดาให้กลায์เป็นรูปธรรม และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่สำแดงและเปิดเผยแผนการนั้นแก่เรา และยังทรงประทานฤทธิ์เดชาแก่เราในการดำเนินชีวิตภายใต้แผนการนั้น

หลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพไม่ได้เป็นศาสตร์ที่เรียนลับ (abstract) ผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์ทุกคนควรที่จะรู้จักหลักคำสอนเรื่องนี้ ความเข้าใจในหลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพเป็นพื้นฐานในความเข้าใจเกี่ยวกับ

พระเยซูคริสต์และพันธกิจของพระองค์ นุ่มนองของเรามากับพระวิญญาณ บริสุทธิ์ส่งผลถึงความเข้าใจในการดำเนินชีวิตคริสเตียน และเราไม่สามารถที่จะนับการพระเจ้า หรือดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณได้หากเราไม่รู้จักมุ่งมองพระคัมภีร์เกี่ยวกับตรีเอกานุภาพ โดยสรุป หากเราจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า เราจำต้องเข้าใจถึงหลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพ

การจำกัดความของคำว่า ตรีเอกานุภาพ

คำว่า “ตรีเอกานุภาพ” ไม่ปรากฏในพระคัมภีร์ แต่แนวคิดเรื่องตรีเอกานุภาพได้อよู่ตลอดทั้งพระคัมภีร์ หลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพได้ก่อขึ้น หลังจากการประชุมหลายครั้งในช่วงต้นๆ ของยุคคริสตจักร ที่นักศาสนาศาสตร์คริสเตียนตั้งใจหาคำอธิบายจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับ

1. ความเป็นหนึ่ง และความเป็นเอกภาพของพระเจ้า
2. ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์
3. พระลักษณะและความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์

การประชุมในเรื่องนี้ได้จัดขึ้นเพื่อที่จะตอบโต้การสอนผิด เช่น ในลัทธิโมนาเดียน และลัทธิ อารีเยียน¹ การประชุมแห่งไนเซีย (the Council of Nicaea) ในปีค.ศ. 325 ได้สรุปว่าพระบุตรทรงมีพระลักษณะอันเดียวกับพระบิดา ต่อมาก็มีการประชุมที่นครคอนสแตนตินופอล (the Council of Constantine) ในปีค.ศ. 381 ซึ่งได้รับรองว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้าและทรงมีพระลักษณะ

1. ลัทธิ Modalistic Monarchian (โมดาลิสติก โมนาเดียน) สอนว่ามีพระเจ้าเพียงบุคคลเดียวซึ่งสำแดงพระองค์ในสามรูปแบบ ส่วน Dynamic Monarchian (ไดนาม-มิค โมนาเดียน) สอนว่าพระเยซูคริสต์ไม่ได้เป็นพระเจ้า แต่เป็นมนุษย์ซึ่งรับยกย่องเป็นพระเจ้า และยังมีลัทธิ Arian (อารีเยียน) ที่สอนว่าพระบุตรถูกสร้างโดยพระบิดา

ของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แบบในทุกประการ ในศตวรรษต่อๆ มา มีคนเริ่มใช้คำว่า ‘Trinity’ (ตรีเอกานุภาพ) เพื่ออ้างถึงพระเจ้าในฐานะเป็นสามพระภาค

หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่ซับซ้อนจำเป็นต้องใช้ชื่อพระคัมภีร์หลายชื่อ จากหลายตอน โดยนักศาสนาศาสตร์จะรวมหลักการต่างๆ ของหลักคำสอนพระคัมภีร์และนำแต่ละข้อที่เกี่ยวข้องมาไว้เคราะห์ ด้วยวิธีการนี้หลักคำสอนพระคัมภีร์เรื่องตรีเอกานุภาพจึงได้เกิดขึ้น ซึ่งเกิดจากการรวมรวมข้อพระคัมภีร์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้อมูลทุกอย่างที่พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่มนุษย์เป็นข้อมูลที่มนุษย์สามารถเข้าใจได้ (เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29) แม้กระทั่งข้อเท็จจริงว่า พระองค์ทรงเป็นหนึ่งเมื่อดูจากมุ่งมองหนึ่ง แต่ก็เป็นสามเมื่อดูจากอีกมุ่งมองหนึ่ง ถึงแม้คุณอาจจะสงสัยว่าพระเจ้าองค์เดียวสามารถดำรงอยู่เป็นสามพระภาคได้อย่างไร แต่คุณได้ทราบจากพระคัมภีร์ว่าพระองค์ทรงสภาพนั้นได้ ความคิดอันจำกัดของคุณไม่สามารถที่จะนึกคิดให้เข้าใจถึงสิ่งที่ไม่สิ้นสุดได้ อย่างไรก็ตาม ผ่านพันธกิจการสั่งสอนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงได้เปิดเผยพระคำของพระเจ้า คุณสามารถเข้าใจและยอมรับความจริงฝ่ายวิญญาณได้ผ่านระบบความเชื่อ (1 โครินธ์ 2:10-12)

มนุษย์สามารถรับรู้และเข้าใจสิ่งสารพัดได้ผ่าน 3 ระบบ ได้แก่ อาศัยเหตุผล (rationalism) อาศัยการสั่งเกตุ (empiricism) และ อาศัยความเชื่อ (faith) ข้อมูลทุกอย่างที่เราทราบและเข้าใจย่อมมาโดย 1 ใน 3 ทางนี้ หรือไม่ก็โดยการใช้สองหรือทั้งสามทางนี้แบบผสมผสานกัน การอาศัยเหตุผลต้องใช้ความคิดของมนุษย์ และความสม่ำเสมอของหลักตรรกวิทยาเป็นบรรทัดฐาน ความจริง การอาศัยเหตุผลของมนุษย์ย่อมกระชับระบบสิทธิอำนาจและการเปิดเผยอย่างสิ้นเชิง การอาศัยการสั่งเกตุ คือ การวัดความจริงผ่านการสัมผัสทั้งห้าระบบที่สาม คือ ความเชื่อ เป็นระบบความคิดอย่างเดียวซึ่งไม่ได้อาศัยความสามารถจากผู้คิด ความเชื่อ คือ การตั้งความจริงจากการมั่นใจในสิทธิ

อำนาจของผู้สอน ความเชื่อสามารถบรรลุถึงเรื่องฝ่ายวิญญาณได้ ซึ่งการอาศัยเหตุผลและการสังเกตทำไม่ได้

แนวคิดเรื่องตรีเอกานุภาพอยู่ในทั้งพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ ตั้งแต่พระคัมภีร์เดิมเราได้เรียนว่าพระเจ้าทรงเป็นองค์เดียวและทรงเป็นเอกภาพ²

“โอ คนอิสราเอล จงฟังเดิด พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของ เรา พระเยโฮวาห์ ทรงเป็นหนึ่งเดียว” (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4)³

อย่างไรก็ตาม อีกข้อหนึ่งได้รับรองว่าพระเจ้าทรงเป็นมากกว่าบุคคลเดียว

“ชาวอิสราเอล] จงเข้ามาใกล้เรา ฟังเรื่องนี้ ตั้งแต่เริ่มต้นเรามีได้ พูดในที่ลับ ตั้งแต่มันเกิดมา เรายังได้อยู่ที่นั่นแล้ว และบัดนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า [พระบิดา] ทรงใช้ชัพเจ้าและพระวิญญาณของพระองค์มา (อิสยาห์ 48:16)

ในภาษาอีบูร “พระเจ้า” เขียนด้วยคำว่า **הָאֵלֹהִים** (เอล-โลהีם) ซึ่งเป็นคำพหุพจน์ และเลิงว่าพระเจ้าทรงเป็นมากกว่าบุคคลเดียว เมื่อปฐมกาล 1:1 ได้ประกาศว่า “เอล-โลהีם ทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดินโลก” คำพหุพจน์นั้นบ่งบอกเราว่าทุกประภาคแห่งตรีเอกานุภาพมีส่วนในการทรงสร้าง คือ พระบิดาทรงเป็นผู้สถาปนา พระบุตรทรงกระทำแผนการทรงสร้างนั้นให้สำเร็จ (约翰福音 1:1-3; โคโลส 1:16; อีบูร 1:2) และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรื้อฟื้นโลก (ปฐมกาล 1:2) หลังจากที่ชาตันได้เสื่อมจากพระศรีของพระเจ้า⁴

2. การอธิบายเรื่องตรีเอกานุภาพอย่างเจาะจงจะเริ่มที่หน้า 33

3. ข้อพระคัมภีร์ที่นำมาใช้ในหนังสือเล่มนี้อาจไม่ตรงกับฉบับแปลภาษาไทย เพื่อให้ความหมายตรงกับการแปลข้อพระคัมภีร์ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ *The Trinity* ต้นฉบับภาษาอังกฤษ (ซึ่งผู้เขียนใช้ข้อพระคัมภีร์จาก *New American Standard Bible* เป็นหลัก)

เมื่อเขียนถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งในตรีเอกานุภาพ พระคัมภีร์เดิมมักจะใช้คำว่า **הָאֵלֶּה** (ยะหו) นี่องจากพระนามนี้ถูกเขียนด้วยอักษรอีบูร 4 พัญชนะ นักศาสนาศาสตร์เรียกคำนี้ว่า *tetragrammaton* ซึ่งหมายความว่า “สี่ตัวอักษร” ชาวเยว่ที่เคร่งศาสนาถือคำนี้ว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จึงจะไม่เคยอ่านคำนี้ด้วยปาก พระคัมภีร์ไทยเขียนถึงคำนี้โดยใช้คำว่า พระเยโฮวาห์ คำนี้มาจากคำกริยา “เป็นอยู่” (*to be*) ส่องครั้งติดกัน ซึ่งให้ความหมายว่าพระองค์ทรงอยู่นอกเหนือสิ่งเป็นทั้งสิ้น (*absolute existence*)

บริบทของพระคัมภีร์ได้บอกเราว่าคำนี้ (**הָאֵלֶּה** ซึ่งต่อไปจะอ้างถึงโดยใช้คำว่า พระเยโฮวาห์ เพื่อความสะดวกในการเข้าใจ) พุดถึงบุคคลใดแห่งตรีเอกานุภาพ เช่น การที่ พระเยโฮวาห์ ได้ทรงปราကุแก่นมุขย์ในพระคัมภีร์เดิม จำกัดของหมายถึงพระบุตร ผู้ซึ่งเป็นผู้เดียวในตรีเอกานุภาพที่ได้ทรงปราကุต่อหน้าต่อตาของมนุษย์ (約翰福音 6:46; *เบรียบกับ 約翰福音 14:9-10; อิสยาห์ บทที่ 6; เบรียบกับ 約翰福音 12:39-41*) นอกจากนั้นแล้ว มีไม่กี่ครั้งที่คำว่า พระเยโฮวาห์ จะเลิงถึงทั้งสามบุคคลแห่งตรีเอกานุภาพ เช่น

ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพรแก่ท่าน และพิทักษ์รักษาท่าน ขอพระเยโฮวาห์ทรงให้พระพักตร์ของพระองค์ ทูลแสงแก่ท่าน และทรงพระกรุณาท่าน ขอพระผู้เป็นเจ้า ทรงมีสิพระพักตร์แซเมชื่นต่อท่านและประทานสันติสุขแก่ท่าน (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:24-26)

4. ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *Creation, Chaos and Restoration* (Houston: R.B. Thieme, Jr., Bible Ministries, แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยปี 1995) หน้า 12-13 หนังสือที่อ้างถึงในเล่มนี้ ทุกเล่มเป็นผลงานของ ศ. ดร. อาร์. บี. รีม, จูเนียร์ หากซื้อเรื่องปราကุเป็นภาษาไทยแสดงว่า เป็นหนังสือที่ได้แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยเรียบร้อยแล้ว

พระคัมภีร์เดิมยังอ้างถึงตรีเอกานุภาพด้วยการใช้สรรพนาม “พวกรเรา” เป็นการที่พระเจ้าทรงตั้งเรื่องพระองค์เองด้วยรูปแบบพหุจনอีกคำหนึ่ง

และพระเจ้า [เอล-โลเอี๊ม] ตรัสว่า “จะให้ พวกรเรา สร้างมนุษย์ ตามแบบนยาของ พวกรเรา ตามอย่างพวกรเรา” ...ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉาหยาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบพระฉาหยาของพระเจ้า
(ปฐมกาล 1:26ก, 27ก)

ถึงแม้ว่าข้อพระคัมภีร์อาจทำให้เห็นว่ามีการจัดเรียงประชุมระหว่างพระบิดา พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อกระทำการตัดสินพระทัยภัยในตรีเอกานุภาพ แต่พระเจ้าผู้ทรงสัพพัญญุธงทราบทุกสิ่งทั้งแต่อดีต已然 คือ ไม่มีเวลาใดที่พระองค์ไม่ทรงทราบข้อมูลทุกสิ่งเกี่ยวกับทุกเรื่อง พระเจ้าจึงไม่เคยลังเลหรือสองสัยในการตัดสินพระทัยของพระองค์ ทว่าพระองค์ได้วางแผนการและทรงบัญชาจากความสัพพัญญุณอันไม่สิ้นสุดของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงเปิดเผยแผนการนั้นแก่มนุษย์พระองค์จึงใช้คำเขียนชื่งช่วยให้เราเข้าใจได้ พระองค์ได้อธิบายถึงพระลักษณะ แผนการ พระประสงค์ และนำพระทัยอันเกินที่จะบรรยายหรือจะพรรณนาได้ตามประสบการณ์และขอบเขตความรู้ของมนุษย์ ภาษาที่พระองค์ใช้ได้ช่วยความคิดอันจำกัดของมนุษย์ให้สามารถเข้าใจถึงสิ่งที่ไม่จำกัด เหตุฉะนั้น มนุษย์จึงสามารถเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าได้ การที่พระคัมภีร์ได้เปิดเผยถึง “การประชุม” ระหว่างพระบิดา

พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงเป็นหลักฐานว่าพระเจ้าทรงประกอบด้วยสามพระภาคในองค์เดียวกัน (ปฐมกาล 3:22; 11:7; อิสยาห์ 6:8)

แก่นแท้ของตรีเอกานุภาพ

ในขณะที่การศึกษานี้ได้นำเรื่องพระเจ้าในฐานะสามพระภาค แต่ก่อนหน้านั้น เราต้องเข้าใจถึงแก่นแท้ของพระองค์ (divine essence)⁵ และต้องเข้าใจถึงเอกภาพของพระเจ้า จากนั้นจึงจะสามารถเข้าใจแนวคิดเรื่องตรีเอกานุภาพนั้นได้ ปัญหาใหญ่ที่เราคงต้องพบตั้งแต่แรกคือ เราต้องรู้จักคำศัพท์เฉพาะ ด้วยว่าคำศัพท์ที่เราใช้ในการอธิบายจะต้องสื่อความหมายอย่างแม่นยำ เมื่อผู้เรียนได้ชำนาญกับศัพท์เฉพาะแล้วก็จะช่วยประยัดคำที่ต้องใช้ในการขยายความออกไป และจะเป็นรากฐานในการศึกษาหลักคำสอนพระคัมภีร์วิชาอื่นๆ

คำศัพท์เฉพาะคำแรกคือ แก่นแท้ (essence) ซึ่งหมายถึงความเป็นอยู่ หรือ สิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น ศัพท์เฉพาะอีกคำหนึ่งคือ พระลักษณะ (attributes) ซึ่งหมายถึงคุณลักษณะของแต่ละพระภาค แต่ละพระภาคแห่งตรีเอกานุภาพ ทรงมีพระลักษณะที่ชัดเจน และเหมือนกันในทุกประการ

เราสามารถรู้จักแก่นแท้ของพระเจ้าผ่านพระลักษณะของพระองค์เท่านั้น พระเจ้าทรงมีพระลักษณะ 10 ประการเป็นหลัก ซึ่งทุกพระลักษณะนั้นมีในแต่ละพระภาคแห่งตรีเอกานุภาพอย่างเท่าเทียมกัน อนึ่ง หากพระเจ้าทรงขาดพระลักษณะประการหนึ่งประการใด พระองค์ไม่อาจเป็นพระเจ้าได้ เพราะทุกพระลักษณะนั้นรวมเป็นแก่นอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ พระลักษณะเหล่านี้มีอะไรบ้าง?

5. พระประสงค์ของพระเจ้า (the divine decree) คือ สิ่งที่พระองค์ได้กำหนดไว้ในแผนการของพระองค์ เป็นผลลัพธ์จากพระลักษณะอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ และถูกทรงสถาปนาไว้ “ตั้งแต่ก่อนที่จะทรงเริ่มสร้างโลก” โดยมีพระเยซูคริสต์ทรงเป็นศูนย์กลาง (อเอฟซัส 1:4-6; 1 เปโตร 1:20) และใช้ชื่โนยกายพระคุณในการปฏิบัติต่อมนุษย์ (อเอฟซัส 2:8-9) ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *The Integrity of God* (1998) หน้า 240-263

6. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *The Integrity of God* หน้า 217-39

พระลักษณะของพระเจ้า 10 ประการ

THE 10 CHARACTERISTICS OF GOD

ด้วยอิทธิพลสูงสุด (Sovereignty)

พระเจ้าทรงด้วยอิทธิพลสูงสุด เป็นผู้ทรงครองจักรวาล ทรงตำแหน่งองค์กษัตริย์แห่งสรรศ์และแผ่นดินโลก พระองค์ทรงอำนาจสูงสุดและทรงควบคุมประวัติศาสตร์ ผู้เขียนสุดท้ายที่ 83 เยื่นถึงบุคคลแรกแห่งตรีเอกานุภาพ คือพระบิดา ว่า “พระองค์ผู้เดียว ผู้ทรงพระนามว่า พระเยโฮวาห์ ทรงเป็นผู้สูงสุด เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น” (สดุ 83:18x) และในที่สุด แผนการพระเจ้าจะสำเร็จตามน้ำพระทัยของพระบิดา ด้วยว่า สรรศ์เป็นเช่นไร ก็จะ “เป็นไปอย่างนั้น ในแผ่นดินโลก” (มัทธิว 6:10)

ส่วนพระบุตร พระบิดาเคยตรัสกับพระองค์ว่า “ เราได้ตั้งกษัตริย์ของเราระไว้แล้วบนศิริโภน ภูเขาอันบริสุทธิ์ของเราระ ” (สดุ 2:6) และในฐานะเป็นพระเจ้าผู้ทรงสมบูรณ์แบบ และมุนุชย์ที่สมบูรณ์แบบในทุกประการ (the God-man) พระ

เยซูคริสต์ยังทรงยืนยันถึงตำแหน่งอันสูงสุดของพระองค์⁷ โดยตรัสว่า “สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสรรศ์ดี ในแผ่นดินโลกดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว” (มัทธิว 28:18x; เปรียบกับ พลิปปี 2:11; วิรตน์ 19:6) ถึงแม้ว่าชาตานี้คือผู้ครองโลก (约翰 12:31; เปรียบกับ 16:11) แต่น้ำพระทัยของพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่าแผนการของชาตานี้โดยสิ้นเชิง ผู้เชื่อทุกคนจึงควรมั่นใจว่าพระเยซูคริสต์ทรงควบคุมประวัติศาสตร์ และมั่นใจว่าเรามีอนาคตที่แสนดงาม (สดุ 33)

ในฐานะเป็นผู้ซึ่งดำรงอยู่สูงสุด พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงแจกจ่ายของประทานฝ่ายวิญญาณ “แก่แต่ละคน [ผู้เชื่อ] ตามขอบพระทัยพระองค์” (1 โครินธ์ 12:11)⁸

ความชอบธรรม (Righteousness)

ความชอบธรรมของพระเจ้า คือ ความดีอันสมบูรณ์แบบทุกประการของพระองค์ นำพระทัยและพระราชกิจของพระองค์ได้สอดคล้องกับมาตรฐานอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ พระเจ้าทรงเป็นความชอบธรรมที่สมบูรณ์แบบและ “ไม่สิ้นสุด (absolute righteousness) ตรงข้ามกับความชอบธรรมของมนุษย์ซึ่งต่างระดับและไม่อาจบรรลุมาตรฐานของพระเจ้า (relative righteousness)⁹

“ข้าพระองค์ทุกคนได้กล่าวเป็นเหมือนสิ่งสกปรก และการกระทำอันชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งสิ้นเหมือนผ้าเบื้อง เลือดประจำเดือน [แปลตรงจากภาษา希伯来]” (อิสยาห์ 64:6x)

7. ตั้งแต่เวลาที่พระเยซูทรงเสด็จมาจากสรรศ์โดยรับสภาพเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงสมบูรณ์แบบ และมุนุชย์ที่สมบูรณ์แบบ ทรงสถิตอยู่ในกายเดียวกัน (the God-man) ซึ่งพระองค์ทรงสภาพเป็น God-man ดังนี้ตลอดไปเป็นนิดย (พลิปปี 2:5-11)

8. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *The Integrity of God* หน้า 105-106

9. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *The Barrier* (1993) หน้า 20-26

พระบิดาได้ตรัสถึงความชอบธรรมของพระองค์ว่า “ความชอบธรรมของเราจะอยู่เป็นนิตย์” (อสยาห์ 51:8x) และพระบุตรยืนยันถึงความบริสุทธิ์ของพระบิดา (ลูกา 18:19; 约翰 17:25) พระคัมภีร์ได้เขียนถึงพระบุตรว่า พระองค์ทรง “บริสุทธิ์ ปราศจากอุบາຍ ไร้มลทิน แยกจากคนบาปทั้งปวง” (อีบру 7:26) “ชอบธรรม” (1 约翰 2:1) และทรงเป็น “ผู้ทรงไม่มีบาป [ไม่มีธรรมชาติบาป]” (2 โคринธ 5:21)¹⁰ และในอนาคตคนทั้งปวงจะทรงเรียกพระองค์ด้วยพระนามว่า “พระผู้เป็นเจ้า ความชอบธรรมของเรา” (เยเรมี 23:6) การที่พระวิญญาณทรงพระนามว่า “บริสุทธิ์” ได้เลิศถึงความชอบธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระองค์

ความยุติธรรม (Justice)

เนื่องจากพระเจ้าทรงยุติธรรมอย่างสมบูรณ์แบบ พระองค์ไม่อาจกระทำต่อผู้ใดด้วยการธรรม พระเจ้าทรงสัมพันธ์กับมนุษย์ผ่านความยุติธรรมของพระองค์ ด้วยว่า พระองค์จะทรงอวยพรหรือจะพิพากษาลงโทษมนุษย์ก็ขึ้นอยู่กับความยุติธรรมของพระองค์ สิ่งใดที่ผลักดันความชอบธรรมของพระเจ้า เช่น บапส่วนตัวของเรา ความยุติธรรมของพระองค์จึงต้องลงโทษ สิ่งใดที่ถูกกับความชอบธรรมของพระองค์ เช่น การที่ผู้เชื่อได้รับความชอบธรรมของพระเจ้า เพราะความเชื่อในพระเยซูคริสต์ (1 โคринธ 1:30) ความยุติธรรมของพระองค์ก็

10. sin nature ธรรมชาติบ้าป มนุษย์ทุกคนมีธรรมชาติบ้าปอยู่ในทุกเซลล์ของร่างกาย (ยกเว้นแต่ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์) (โรม 6:6; 7:5; 18) ซึ่งถูกสืบทอดทางอสุจิของผู้ชายในเวลาปฏิสนธิ (ปฐมกาล 5:3) ธรรมชาติบ้าปเป็นแหล่งการล่อ และผลิตกิเลสตัณหาซึ่งทำให้มนุษย์กบฏต่อพระเจ้า พระคัมภีร์ได้เรียกธรรมชาติบ้าปว่า คนเก่า (เอเฟซัส 4:22) เนื้อหนังแห่งบ้าป (โรม 8:3-4) อาจารย์เปาโลได้เขียนถึงหลักการของบ้าป การรับธรรมชาติบ้าป และการพยายามริบัญญาณของมนุษย์ในพระธรรม โรม 7:8-20 และการที่ผู้เชื่อไม่ได้เป็นทาสต่อธรรมชาติบ้าปใน โรม 8:2, 9

จำต้องอวยพร ความยุติธรรมและความชอบธรรมของพระเจ้า เมื่อร่วมด้วยความรักของพระองค์ ก็กล้ายเป็นคุณธรรมของพระองค์

พระบิดาทรงชอบธรรมในทุกเรื่องที่พระองค์ทรงกระทำต่อมนุษย์ (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:4; เนหะมีย 9:33) พระบิดาทรงประทานพระบุตรให้รับการพิพากษาลงโทษสำหรับบาปของเราแทนเรา ซึ่งเป็นการพอพระทัยความยุติธรรมและความชอบธรรมของพระบิดา (约翰 3:16; โรม 3:24-26) พระบิดาก็ยังทรงแต่งตั้งพระบุตรให้ทรงเป็น “ผู้พิพากษาอันชอบธรรม” (2 ทิโมธี 4:8) และทรง “ประทานให้พระบุตรมีสิทธิอำนาจที่จะพิพากษาด้วย” (约翰 5:27)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสำแดงความยุติธรรมของพระเจ้าด้วยพันธกิจในการให้โลกรู้แจ้ง “ถึงความผิดบ้าป ถึงความชอบธรรม และถึงการพิพากษา” (约翰 16:8-11) พระเจ้าไม่ได้พิพากษาลงโทษใครถึงบึงไฟนรกยากเว้นผู้ที่ได้ปฏิเสชความรอดนิรันดร์ที่พระองค์ทรงประทานแก่ทุกคนผ่านพระเยซูคริสต์ เป็นข้อเสนอที่พระองค์ทรงเสนอให้ชาวโลกได้รับตลอดทั้งชีวิตของเขา

ความรัก (Love)

พระเจ้าทรงเป็นความรักที่ไม่เปลี่ยนแปลงและดำรงอยู่นิรันดร์ (1 约翰 4:8x, 16) ความรักของมนุษย์ ซึ่งแปรปรวนและเปลี่ยนแปลงเสมอ ไม่อาจเทียบกับความรักของพระองค์ได้ ความรักของพระเจ้าไม่ได้ถูกซักพาไปด้วยอารมณ์ ความรักของพระเจ้าไม่ได้แสวงการทดแทน และสามารถอยู่ได้โดยปราศจากการตอบสนองจากผู้อื่น ความรักของพระองค์สามารถดำรงอยู่โดยปราศจากทุตสวรรค์หรือมนุษย์ เพราะพระองค์ ทรงเป็น ความรัก และทรงมีความรักต่อพระองค์เอง

ความรักของพระองค์ทรงสำแดงออกในสามด้าน

- ความรักที่พระองค์ทรงมีต่อพระองค์เอง (Divine self love) คือ พระเจ้าทรงรักความชอบธรรมของพระองค์เอง ดังนั้น ความรักนี้ได้ถึงกึ่งความชอบธรรมอันสมบูรณ์แบบของแต่ละบุคคลในตรีเอกานุภาพ
- ความรักส่วนตัวของพระเจ้า (Divine personal love) เป็นความรักที่พระองค์ทรงมีต่อผู้เชื่อทุกคน เนื่องจากผู้เชื่อทุกคนได้รับความชอบธรรมของพระเจ้าแล้ว
- ความรักไม่ส่วนตัวของพระเจ้า (Divine impersonal love) เป็นความรักที่พระองค์ทรงมีต่อผู้ที่ไม่เชื่อทุกคนในฐานะเป็นคนบาป (ยอห์น 3:16; โรม 5:8) ความรักไม่ส่วนตัวที่พระเจ้าทรงมีต่อผู้ที่ไม่เชื่อตั้งอยู่บนคุณธรรมของพระเจ้า ไม่ใช่คุณความดีใดๆ ของมนุษย์¹¹

คำว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” หมายถึงทุกประภาคในตรีเอกานุภาพ พระบิดาทรงรักพระบุตร และยังทรงสำแดงความรักที่พระองค์มีต่อมนุษย์ผ่านพระบุตรของพระองค์ด้วย

“พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ปรากรนาให้คนเหล่านั้น [ผู้เชื่อทั้งหลาย] ที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ข้าพระองค์ [พระบุตร] อุยกับข้าพระองค์ในที่ซึ่งข้าพระองค์อยู่ เพื่อเขาจะได้เห็นส่วนรากศีขของข้าพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรักข้าพระองค์ก่อนที่จะทรงสร้างโลก”
(ยอห์น 17:24)

11. ความรักไม่ส่วนตัว (หรือ ความรักอันไม่มีเงื่อนไข) (impersonal love) ได้ขึ้นอยู่กับคุณธรรมของผู้ที่รัก ความรักส่วนตัว (personal love) ขึ้นอยู่กับความน่ารักของผู้ที่ถูกรัก ความรักอันไม่ส่วนตัวของพระเจ้า (divine impersonal love) คือการที่พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อคนบาปด้วยความเมตตาและคุณธรรมอันทรงสมบูรณ์แบบของพระองค์ ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *The Integrity of God* หน้า 13-14, 194-97; *Christian Integrity* (1997), 27-28

โดยข้อนี้ความรักของพระเจ้า [พระบิดา] ที่มีต่อเราทั้งหลายก็เป็นที่ประจักษ์แล้ว เพราะว่าพระเจ้าทรงใช้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ที่บังเกิดมาให้เสด็จเข้ามาในโลก เพื่อเราทั้งหลายจะได้มีชีวิตโดยพระบุตรนั้น (1 約翰 4:9)

ทั้งพระบิดาและพระบุตรทรงรักเรามากจนพระคริสต์ทรงตายแทนเรา แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อ [แทน] เรา (โรม 5:8)

ความรักของพระเจ้าทรงสำแดงแก่มนุษย์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

“เพราะว่าความรัก [ส่วนตัว] ของพระเจ้าได้หลงให้เข้าสู่จิตใจของเรา โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว (โรม 5:5x)

ความรักส่วนตัวของพระเจ้าจึงเป็นต้องสอดคล้องกับความชอบธรรมของพระองค์ มนุษย์ไม่สามารถบรรลุมาตรฐานความชอบธรรมของพระเจ้าได้หากพระเจ้าจะทรงรักมนุษย์ที่ Lewtheram ด้วยความรักแบบเดียวกับที่พระองค์ทรงรักพระองค์เอง ก็จะเป็นการประนีประนอมกับคุณธรรมของพระองค์

ความชอบธรรมของพระเจ้าได้เรียกร้องให้ความยุติธรรมของพระองค์พิพากษาลงโทษมนุษย์ทุกคน (โรม 5:12) ในทำนองเดียวกัน มีแต่ความยุติธรรมของพระเจ้าซึ่งสามารถช่วยให้มนุษย์รอดจากบาป ด้วยว่า ความยุติธรรมของพระองค์ได้พิพากษาลงโทษพระเยซูคริสต์ที่ไม่กางเขนสำหรับบาปทุกประการของมนุษย์ เนื่องจากพระคริสต์ได้ทรงรับการพิพากษาลงโทษแทนเรา ความยุติธรรมของพระเจ้าสามารถประกาศว่าเราเป็นคนชอบธรรม ณ

เวลาเชื่อในพระคริสต์ เป็นวิธีการซึ่งไม่ได้ประนีประนอมคุณธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้าแต่อย่างใด

เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ให้เป็นบาปเพื่อเรา เท็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์ (2 โครินธ์ 5:21)

เนื่องจากพระเจ้าทรงรักความชอบธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ เราผู้ซึ่งมีความชอบธรรมของพระองค์แล้วก็ถูกไล่เป็นผู้ซึ่งพระองค์ทรงรักด้วยความรักส่วนตัวของพระองค์ เนื่องจากความอดของเราเป็นผลลัพธ์จากการที่พระองค์สามารถประกาศว่าเราเป็นคนชอบธรรม (โรม 3:24-26) ความยุติธรรมจึงเป็นมาตรฐานในการนำหั้งพระพร และการตีสอน จากพระเจ้าถึงผู้เชื่อ¹²

ความมั่นใจในข้อเท็จจริงว่า พระองค์ไม่สามารถประนีประนอมคุณธรรมของพระองค์ ควรทำให้ผู้เชื่อในพระคริสต์มั่นใจในการคุ้มครองของพระองค์ พระองค์ทรงรักเราด้วยความรักส่วนตัวตลอดชั่วนิรันดร์ เพราะเราได้รับความชอบธรรมของพระองค์แล้ว

ทรงด้วยความอุ่นใจ แต่เด็ดขาด ถึงนิรันดร์กาล (*Eternal Life*)

พระเจ้าทรงเป็น พระองค์ทรงด้วยความอุ่นใจ ให้หนีอสิ่งอื่นใด และทรงด้วยความอุ่นใจ ให้หนีอสิ่งอื่นใด พระองค์ทรงเป็นพระเยื้อราห์ ผู้ทรง “อยู่นอกเหนืออสิ่งอื่นใด” (อพยพ 3:14) ผู้ทรงไม่มีการเริ่มต้นหรือการสิ้นสุด (สตุติ 90:2; 102:27) พระองค์ด้วยความอุ่นใจไม่พึงอาศัยสิ่งใด คำว่า ภัย แห่ง (*เร-ชีท*) ในภาษาอีบรา ซึ่งแปลว่า “ปัญญา” (*ปัญญา 1:1*) หมายถึง การ

12. *Justification* คือการที่พระเจ้าทรงประกาศอย่างเป็นทางการว่าผู้ที่เชื่อในพระเยซุสคริสต์ เป็นคนชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์

เริ่มต้นของพระราชกิจการ nemitสร้างจักรวาล ไม่ใช่การเริ่มต้นของพระเจ้าพระเจ้าไม่มีการเริ่มต้น พระธรรมอยู่ที่ 1:1 ได้กล่าวว่าทั้งพระบิดาและพระบุตรทรงด้วยความอุ่นใจ ในการทรงสร้าง พระเยซุสคริสต์ “ทรงอุ่นใจ” พระบิดาและ “ทรงเป็นอุ่นใจแล้ว” ในเริ่มแรกของจักรวาล

ในเริ่มแรกนั้นพระว่าทะ [พระเยซุสคริสต์ พระบุตร] ทรงเป็นอุ่นใจแล้ว และพระว่าทะทรงอุ่นใจกับพระเจ้า [พระบิดา] และพระว่าทะทรงเป็นพระเจ้า (ยอมหัน 1:1)

พระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ได้บรรยายว่า “ชีวิต [นิรันดร์] ...ได้ด้วยความอุ่นใจกับพระบิดา” (ยอมหัน 1:2) และชีวิตนิรันดร์นั้นก็ “อยู่ในพระบุตรของพระองค์” (ยอมหัน 5:11) พระเยซุสคริสต์ทรงเป็น “อัลฟ่า และ อเมก้า” ในวิวรณ์ 1:8 “อัลฟ่า” คือตัวอักษรแรกในภาษากรีก ซึ่งเล็กถึงการที่พระเยซุสคริสต์ทรงด้วยความอุ่นใจตั้งแต่อดีตกาล ส่วนตัวอักษร “อเมก้า” ซึ่งเป็นอักษรตัวสุดท้ายในภาษากรีก ก็เล็กถึงพระเยซุสคริสต์ในฐานะเป็นพระเจ้าทรงสมบูรณ์แบบ และมุนุชย์ทรงสมบูรณ์แบบ ทรงสติในภายใต้ยาัน¹³ ในฐานะเป็นพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระบุตรนิรันดร์ และในฐานะมุนุชย์ทรงเป็นบุตรแห่งดาวิด ผู้ซึ่งจะเสด็จกลับมาเป็นครั้งที่สองเพื่อครองทรัพย์สินทั้งปวงด้วยพระนามว่า “จอมกษัตริย์ และจอมเจ้านาย” เป็นตำแหน่งที่พระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิตย์

พระเจ้าทรงอุ่นใจ ให้หนีภัย ในทางตรงข้าม มุนุชย์อยู่ภายใต้กาลเวลา ซึ่งเราได้แบ่งออกเป็นอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ซึ่งมีช่วงเวลาสั้นหรือยาว และเราทำหนัดด้วยปี เดือน วัน ชั่วโมง นาที และวินาที ยกอุบ

13. ภาษาอังกฤษเรียกว่า “hypostatic union” ซึ่งมาจากคำกรีกว่า βαστασις (*ไฮโพสตาซิส*) ที่มีความหมายดังนี้ว่า กำกับแท้ ความเป็นอุ่นใจ และ ความจริง Hypostatic Union (*ไฮโพสตาซิส เยนี่ยน*) เป็นการที่มีพระเจ้า และมุนุชย์ ทรงสติในภายใต้ยาัน คือ พระเยซุสคริสต์เจ้า ผู้ซึ่งเป็น “the God-man”

ได้เปรียบชีวิตของเรากับ “หมอก” (雅各书 4:14) ซึ่ง “ปรากภูอยู่แต่ประเดี่ยวหนึ่งแล้วก็หายไป” เรายังไม่ต้องแปลงใจที่ดาวิดเคยเขียนว่า “มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ทรงระลึกถึงเขา” (ส督ดี 8:4a)

อย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงระลึกถึงเราเสมอ และทรงสำแดงความรักที่พระองค์ทรงมีต่อมนุษย์ทุกคนผ่านการที่พระองค์ทรงจัดเตรียมหนทางแห่งความรอด

ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟัง [คำบัญชาที่จะเชื่อใน] พระบุตรก็จะไม่เห็นชีวิต แต่พระพิโธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา (约翰 3:36)

ความสัพปัญญ (Omniscience)

พระเจ้าทรงทราบทุกสิ่ง ในภาษาอังกฤษพระลักษณะนี้ถูกเรียกว่า omniscience (โอมนิชี-เอ็นซ์) ซึ่งเป็นคำมาจากภาษาลาตินสองคำ ได้แก่ omni (โอมนิ) ซึ่งแปลว่า “ทั้งหมด” และ scientia (ไซเอ็นเทีย) คือ “ความรู้” พระเจ้าทรงทราบทุกเหตุการณ์ตั้งแต่อเด็ตกาล ไม่ว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือเป็นแค่ความเป็นไปได้ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต ก่อนพระเจ้าทรงสร้างโลก พระเจ้าทรงทราบทุกภินาที ปัญหาทุกเรื่อง และนาปทุกประการในชีวิตของคุณตั้งแต่เกิดจนวันตาย ถึงแม้ว่าความรู้ของพระองค์ทรงอยู่เหนือกาลเวลา แต่พระองค์ไม่เคยใช้ความหยั่งรู้ของพระองค์นั้น ละเมิดเสรีภาพในการตัดสินใจของมนุษย์ ในแผนการของพระเจ้า พระองค์ทรงสถาปนาให้มนุษย์ทุกคนมีความคิดเสรีในการตัดสินใจ (volition) มีสิทธิเลือกที่จะรับหรือที่จะปฏิเสธพระคุณของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ คุณจึงต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจและการกระทำทุกเรื่องของคุณ (โรม 14:12)

ทั้งสามประภาคในตรีเอกานุภาพทรงสัพปัญญ พระบิดาทรง “สมบูรณ์ในความรู้” (约翰 3:16; เปรียบกับมัทธิว 6:8; 10:29-30; กิจการ 1:24)

พระบุตร “ทรงทราบทุกสิ่ง” (约翰 18:4; เปรียบกับ มัทธิว 9:4; 约翰 2:25) และพระคัมภีร์กล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าทรงเป็น “วิญญาณแห่งปัญญาและความเข้าใจ...การวินิจฉัยและ...ความรู้” (อิสยาห์ 11:2)

ทรงสถิตอยู่ทุกที่ Omnipresence

พระองค์ทรงอยู่นอกเหนือเขตจำกัดของเนื้อที่ พระองค์ทรงอยู่ในทุกที่ และอยู่นอกเหนือทุกสิ่ง คำว่า immanence (อิมเมเนนซ์) หมายถึงการที่พระเจ้าทรงสถิตในทุกที่ในธรรมชาติ ในประวัติศาสตร์ และในเหตุการณ์มนุษย์ทุกเรื่อง (เยเรมี 23:23-24; กิจการ 17:27-28) คำว่า transcendence (แทรน-เซ็นเดนซ์) หมายความว่าพระองค์ทรงสถิตอยู่นอกเหนือจากจักรวาลที่พระองค์ทรง Nemesis สร้าง และพระองค์ไม่ถูกกักกับบริเวณเพาะความจำกัดของเหนืออื่น (ส督ดี 113:5; อิสยาห์ 55:8-9; 约翰 8:23)

พระคัมภีร์ “แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยส่วนร่างของพระองค์” (อิสยาห์ 6:3x) ได้บอกเราว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในทุกจุดของจักรวาล ในขณะเดียวกันพระองค์ยังทรง “บริสุทธิ์” และทรง “สูงและเกิดทุกหนึ่ง” (อิสยาห์ 6:1, 3g) นอกจากการที่พระองค์ทรงสถิตทุกที่ พระองค์ยังสามารถปรากฏอยู่เฉพาะที่ด้วย เช่น

- ทรงให้ธรรมบัญญัติแก่โมเสส (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:10)
- การทรงปรากฏในรูปแบบต่างๆ (เรียกว่า theophany) (ปฐมกาล 18:1; อพยพ 3:2-6; กันดารวิถี 14:10; 1 พงศ์คหตุริย์ 8:10-11; อิสยาห์ 6; เปรียบกับ约翰 12:37-41)
- การทรงบังเกิดและทรงดำรงอยู่บนโลกในฐานะมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์เจ้า (约翰 1:14)
- การทรงสถิตอยู่ภายในผู้เชื่อ (约翰 14:20, 23; 2 โครินธ์ 6:16)

การที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่ทุกที่เป็นการรับรองว่าผู้เชื่อไม่ได้อยู่โดยลำพัง (อีบру 13:5x) พระบิดาทรงอยู่เต็มฟ้าสรรค์และโลก (เยเรมี 23:23-

24) พระบุตรผู้ซึ่งสถิตอยู่ในพระบิดา และในผู้เชื่อ (约翰 14:20; โคโลสี 1:27) ก็ทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรง “อยู่กับ [ผู้เชื่อ]” ทั้งหลายเสมอไป (มัทธิว 28:20) และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ภายในผู้เชื่อในยุคคริสตจักรทุกคน (1 โครินธ์ 6:19)¹⁴

ฤทธานุภาพไม่สิ้นสุด (Omnipotence)

พระเจ้าทรงกระทำทุกสิ่งได้ มีความสามารถและสิทธิอำนาจที่ไม่จำกัด ฤทธานุภาพไม่สิ้นสุดของพระองค์ได้รับรองว่า “ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเจ้าทรงกระทำไม่ได้” (ลูกา 1:37) หากจะบอกว่าพระเจ้าทรงจำกัด ก็จำกัดโดยพระองค์เอง เพื่อให้สิ่งที่พระองค์ทรงกระทำสามารถลังกับพระลักษณะอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำทุกสิ่งที่พระองค์ทรงพึงประสงค์ แต่อ่าใจไม่ประสงค์ที่จะกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำได้ (เอเฟซัส 1:1)

ฤทธานุภาพไม่สิ้นสุดของพระบุตร พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระบิดาทรงถูกเรียกว่า “ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์” (约翰 11:7) และฤทธานุภาพของพระองค์ทรงดำเนินอยู่ตลอดชั่วนิรันดร์ (โรม 1:20) ฤทธานุภาพของพระบุตรได้ทรงสร้างจักรวาล ทรงดูดสูบ万物 ไว้ และทรงกระทำให้ประวัติศาสตร์ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง (อิสยาห์ 40:26; เปรียบกับ

14. ยุคสมัยในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ (dispensations) เป็นหลักคานศาสนศาสตร์ที่อธิบายถึงการที่พระเจ้าทรงแบ่งแยกประวัติศาสตร์ของมนุษย์ออกเป็นยุคสมัยต่างๆ พระคัมภีร์ได้ระบุถึง 6 ยุคสมัยอย่างชัดเจนซึ่งต่อเนื่องกัน มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีบทบาทที่เกี่ยวเนื่องกัน กับยุคสมัยอื่นๆ แต่ละยุคสมัยนั้นได้เปิดเผยถึงแผนการ นำพระทัย และพระประสงค์ ที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษยชาติ ส่วนยุคคริสตจักร ก็เริ่มต้น ณ วันเพนเทคอสต์ ราวๆ ปี 30 และจะสิ้นสุดลงเมื่อคริสตจักรจะถูกรับเข้าไป (the Rapture) การศึกษาเรื่อง dispensations เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อผู้เชื่อจะสามารถเข้าใจมุมมองของพระเจ้าที่มีต่อประวัติศาสตร์อย่างถูกต้อง ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *The Divine Outline of History: Dispensations and the Church* (1990) หน้า 63-70

โคลอสี 1:16-17; อีบру 1:3) พระเยซุสคริสต์ทรงพระนามว่า “ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์” และ “ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” (ปฐมกาล 17:1; อิสยาห์ 9:6; วิราษ 4:8; 19:6) และในพระธรรมโรมยังเขียนถึงพระองค์ว่า

ฝ่ายพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์นั้นบ่งไว้ด้วยฤทธานุภาพ
คือโดยการเป็นขึ้นมาจากการตามตายว่า เป็นพระบุตรของพระเจ้า (โรม 1:4x)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงประทานฤทธิ์เดชแก่ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ในการเป็นขึ้นจากความตาย และนี่คือฤทธิ์เดชอันเดียวที่ซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่ผู้เชื่อในการปฏิบัติตามแผนการของพระบิดา (เศศราษฎร 4:6; กิจการ 1:8; โรม 15:19)¹⁵

ในเวลาที่พระเยซุสคริสต์ทรงประทับอยู่บนโลก พระองค์ทรงจำกัดการใช้ฤทธิ์เดชาจากความเป็นพระเจ้าของพระองค์ให้เป็นตามน้ำพระทัยของพระบิดา (约翰 5:17; 6:65; 8:28; ฟิลิปปี 2:6-8) และเพื่อพระองค์จะสามารถสำแดงฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ (อิสยาห์ 42:1; มัทธิว 4:1; ลูกา 4:18-19; 约翰 3:34) ด้วยว่าพระองค์ (พระเยซุสคริสต์) ประสงค์ให้ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรได้เข้าใจว่าฤทธิ์เดชในการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณได้มาจาก การปฏิบัติแผนการของพระบิดา และการพึงพาฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

การไม่ทรงเปลี่ยนแปลง (Immutability)

พระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลง พระองค์ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพระองค์เอง และไม่สามารถถูกเปลี่ยนโดยปัจจัยภายนอก พระองค์ทรงเป็นเสถียรภาพที่สมบูรณ์แบบ การตัดสินพระทัย ความสัพพัญญ ความชอบธรรม และพระลักษณะอื่นๆ ของพระองค์ไม่เคยเปลี่ยน และไม่มีวันจะ

15. ศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือ ธรรมชาติบำบัดประวัติญาณบริสุทธิ์ (เบลและพินฟ์ ก.ศ. 2006)

เปลี่ยนไป (กันดารวิถี 23:19; สดุตี 33:11; 102:27; มาลาคี 3:6) เช่นเดียวกัน พระคำและพระราชกิจของพระองค์ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้

คงมีหลายคนตั้งคำถามว่า “หากพระเจ้าทรงฤทธานุภาพอย่างไม่สิ้นสุด พระองค์ก็สามารถเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งได้ตามชอบพระทัยของพระองค์ ไม่ใช่หรือ?” ไม่ได้! พระลักษณะของพระองค์ทรงสอดคล้องกับคุณธรรมของพระองค์ จะไม่มีพระลักษณะหนึ่งมีอำนาจเหนือกว่าอีกพระลักษณะหนึ่ง หรือจะกระทำพระราชกิจซึ่งขัดกับพระลักษณะอื่นของพระองค์ นั่นหมายความว่าพระองค์จะไม่ทรงกระทำอะไรที่จะขัดกับพระประสงค์ของพระองค์ เพราะฉะนั้น ฤทธานุภาพของพระเจ้าไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงพระองค์ได้

การที่พระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่รับรองว่าพระองค์เป็นพระเจ้าที่สัตย์ชื่อ เราร่วงใจพระองค์ได้ พระองค์จะไม่ทำให้เราผิดหวัง พระองค์ทรงสัตย์ชื่อรักษาพระคำของพระองค์ไว้ (อีบูร 6:17-19) พระสัญญาของพระองค์ไม่เคยล้มเหลวสักคำเดียว (1 พงศ์กษัตริย์ 8:56) ถึงแม้ว่าเราอาจไม่สัตย์ชื่อ แต่พระองค์ทรงสัตย์ชื่อเสมอ (2 ทิโมธี 2:13) ในพระบิดา “ไม่มีการแปรปรวน หรือไม่มีเงาอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง” (ယากอบ 1:17) พระเยซูคริสต์ “ทรงเหมือนเดิมในเวลาหนึ่ง และเวลาหนึ่ง และต่อๆไปเป็นนิจกາล” (อีบูร 13:8) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสัตย์ชื่อที่จะช่วยผู้เชื่อในทุกเรื่อง (约翰 14:16) และที่จะส่งสอนพระคำของพระเจ้า (1 โครินธ์ 2:13)

ความจริง (*Truth*)

พระเจ้าทรงเป็นความจริงสูงสุด (สดุตี 12:6) ความจริงนี้ได้สำแดงแก่มนุษย์ผ่านพระคำของพระองค์ (约翰 8:45-46) ในพระราชกิจของพระองค์ (สดุตี 33:4) และวิถีทางของพระองค์ (วิวรณ์ 15:3) พระองค์ทรงสำแดงและตรัสความจริงในการเปิดเผยของพระองค์ในทุกรูปแบบ รวมถึงพระบัญชา พระสัญญา และคำตักเตือน ความสัตย์ชื่อของพระองค์ทรงคำ

จุนพระคำอันสัตย์จริงของพระองค์ (สดุตี 100:5) พระบุตรทรงรับรองถึงความสัตย์จริงของพระองค์โดยตรัสว่า “พระองค์ผู้ทรงใช้เรามานั้นทรงสัตย์จริง” (约翰 7:28 เปรียบกับ 约翰 17:3) เมื่อตรัสถึงพระองค์ของพระเยซู ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากทางเรา” (约翰 14:6) และพระคัมภีร์เขียนถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “พระวิญญาณทรงเป็นความจริง” (1 約翰 5:7)

ความเข้าใจว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ใดและพระองค์ทรงมีพระลักษณะอย่างไร และการพึงพาพระลักษณะอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ทั้งในนามทุกชื่อยกเลิก 佯และยามเจริญรุ่งเรืองได้สร้างความมั่นใจและความสงบสันติภายในจิตใจของผู้เชื่อ ผู้เชื่อจึงสามารถทำการตัดสินใจที่ก่อประดับยศตัวเอง แล้วจะปฏิบัติอย่างถูกต้องในทุกสถานการณ์ของชีวิต

สเปกตรัมแห่งพระลักษณะของพระเจ้า

ถึงแม้ว่าทุกพระลักษณะของพระเจ้าทรงดำรงอยู่อย่างสมบูรณ์แบบ ในทุกประภาคแห่งตรีเอกานุภาพ แต่พระเจ้าอาจไม่สำแดงพระลักษณะของพระองค์ทุกประการในเวลาเดียวกัน เช่นเดียวกับแสงขาว (เช่น แสงจากดวงอาทิตย์หรือหลอดไฟ) ซึ่งได้รวมทุกสีไว้ แต่ผสานเข้าด้วยกันจนตาเปล่าของมนุษย์ไม่สามารถแยกแต่ละสีออกจากกันได้ หากจำแสงขาวนั้นถูกส่องทะลุผ่านแก้วปริซึม สีทุกสีจะปรากฏให้เห็น ตั้งแต่สีม่วงจนถึงสีน้ำเงิน เมื่อแสงขาวให้ความสว่างแก่สิ่งที่อยู่รอบตัวเรา เราได้เห็นสีของสิ่งต่างๆ ก็ เพราะมันได้สะท้อนเฉพาะสีของมันให้เห็น แต่สีอื่นก็จะถูกดูดซึมเข้าไป

เราดูสิ่งสีขาวว่าเป็นสีขาวพระทุกสีแห่งสเปกตรัมถูกส่องกลับ สีดำได้ดูดซึมทุกสีและไม่ให้สีใดส่องกลับ สิ่งใดที่เป็นสีแดงส่องเฉพาะสีแดงกลับก่อนที่จะเห็นสีของแต่ละสี ก็ต้องส่องแสงขาวแก่สิ่งนั้นเพื่อที่จะเห็นสีของมัน ในทำนองเดียวกัน ถึงแม้ว่าเราจะไม่เห็นถึงพระลักษณะบางประการของ

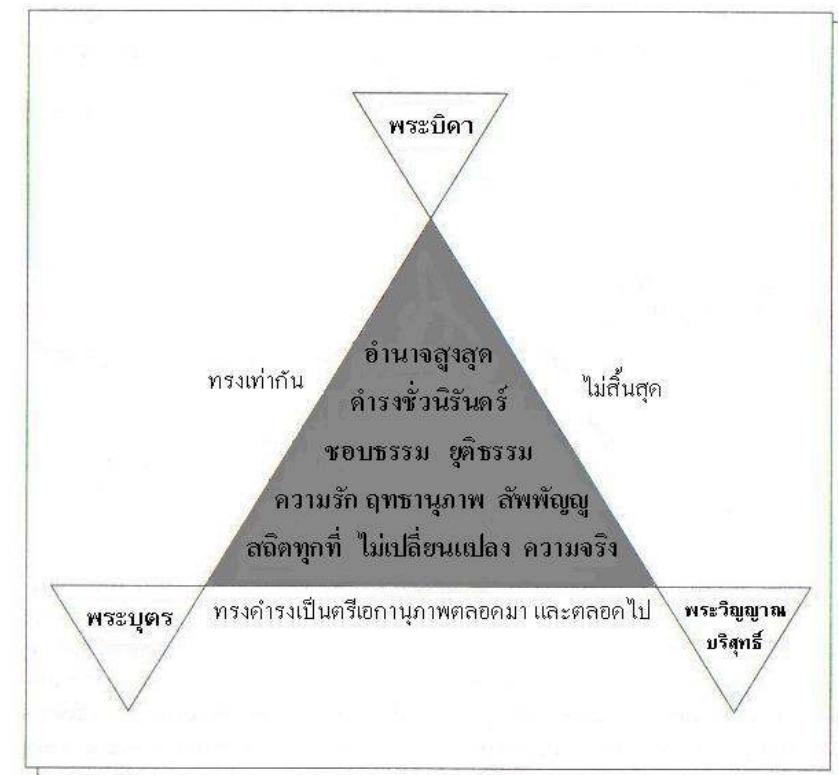
พระเจ้าในขณะเวลาหนึ่ง แต่พระลักษณะนั้นยังคงอยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น อาจมีผู้ไม่เชื่อว่า “ถ้าพระเจ้าเป็นความรัก เหตุใดพระองค์จึงพิพากษาลงโทษคนให้ลงในบึงไฟนรก” คำถามเช่นนี้ไม่ได้ตระหนักถึงพระลักษณะอื่นๆของพระองค์ เช่น ความชอบธรรมและความยุติธรรมของพระองค์ หากถูกแยกออกจากคุณธรรมของพระองค์ ความรักของพระองค์คงกลایเป็นแค่การเห็นอกเห็นใจของมนุษย์ ความรักของพระเจ้าได้มีคุณธรรม เพราะความยุติธรรม เช่น พระบิดาทรงรักเราจากใจทั้งประทานพระบุตรของพระองค์แก่เรา เพื่อว่าความยุติธรรมของพระองค์ทรงรับการพอพระทัยด้วยพระราชนิจของพระบุตรที่ไม่ทางเขน อย่างไรก็ตาม ความยุติธรรมของพระองค์ยังทรงสำแดงผ่านการพิพากษาลงโทษผู้ที่ปฏิเสธพระราชนิจการไส่ นาปของพระคริสต์

ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็ไม่ต้องถูกพิพากษาลงโทษ แต่ผู้ที่มิได้เชื่อถูกพิพากษาลงโทษอยู่แล้ว เพราะเขามิได้เชื่อในพระนามพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระเจ้า (约翰 3:18)

พระลักษณะของพระเจ้าไม่ได้ดำรงโดยอิสระจากพระลักษณะอื่นๆ การเปรียบเทียบกับแสงเป็นสิ่งช่วยให้คุณเข้าใจว่าทุกพระลักษณะของพระองค์ และทุกพระภาคของตรีเอกานุภาพ เกี่ยวข้องกับพระราชนิจความรอด ความยุติธรรมและความชอบธรรมของพระเจ้าได้พิพากษาลงโทษผู้ที่ไม่เชื่อ ส่วนความรักและการทรงดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ ก็เป็นพระลักษณะที่เราได้เห็นชัดเจนเมื่อเราได้เป็นผู้เชื่อแล้ว ความทรงสัพพัญญะและการทรงดำรงอยู่สูงสุดของพระเจ้าเป็นพระลักษณะที่เรารู้ถึงว่าเป็นจุดกำเนิดของแผนการของพระเจ้า ในขณะที่ความไม่เปลี่ยนแปลงและความสัตย์จริงของพระองค์เป็นพระลักษณะที่รับรองความสัตย์ซึ่งที่พระองค์ทรงมีต่อผู้เชื่อ

พระภาคและบทบาทต่าง ๆ ของตรีเอกานุภาพ

มีพระเจ้าเพียงองค์เดียวทรงดำรงอยู่โดยมีสามพระภาค พระคัมภีร์ได้แยกแยะว่าแต่ละบุคคลในตรีเอกานุภาพทรงมีบทบาทอะไรในการดำเนินการแผนการของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม การที่พระเจ้าทรงเป็นสามบุคคลไม่อาจเปรียบกับการมีมนุษย์สามคน เพราะไม่มีใครในโลกที่มีบุคลิกเหมือนกันทุกอย่าง การที่พระเจ้าทรงมีสามพระภาคซึ่งทรงมีพระลักษณะอันเดียวกัน จะถูกสืบทอดด้วยภาพสามเหลี่ยมด้านเท่า

พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเท่าเทียมกัน ทรงดำรงอยู่ชั่วนิจนิรันดร์และทรงเป็นพระเจ้าที่สมบูรณ์แบบทุกประการ อย่างไรก็ตาม เราอาจบอกได้ว่าพระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพระบิดาในการปฏิบัติพระราชกิจบางเรื่องที่เกี่ยวกับแผนการที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ เช่น พระบุตรทรงสำแดงว่าพระองค์ได้จำแนกต่อแผนการของพระบิดาโดยได้ทรงเด็ดจังไม่กางเขน (约翰福音 4:34)

แล้วข้าพระองค์ทูลว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว (ในหนังสือ มavian ก็มีเขียนเรื่องข้าพระองค์) โอ พระเจ้าข้า เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยพระองค์” (อีบру 10:7)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงสำแดงการที่พระองค์ได้จำแนกต่อพระบิดา ผ่านพันธกิจการทรงเปิดเผยแผนการของพระบิดาต่อมนุษยชาติ (ปฐมกาล 6:3; 约翰福音 16:8)

พระบิดาทรงเป็นผู้ที่ทรงสถาปนาแผนการของพระองค์ พระบุตร ทรงเป็นผู้ที่ดำเนินการแผนการนั้น และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยแผนการต่อมนุษย์ จำก้าไว้เสมอว่าการที่แต่ละพระภาคในตรีเอกานุภาพมีหน้าที่ในการดำเนินพระราชกิจที่ต่างกันนั้น ไม่ได้มายความว่าแต่ละพระภาคไม่เท่าเทียมกัน ถึงแม้ว่าแต่ละพระภาคมีบทบาทในการกระทำการพระราชกิจเฉพาะพระองค์เอง แต่พระองค์ยังทรงกระทำการกิจที่สอดคล้องกันในทุกประการ อนึ่ง เรายังไม่ต้องตั้งข้อสันนิษฐานว่าพระเจ้าทรงใช้พระนามหนึ่งให้ตรงกับยุคสมัยหนึ่ง แล้วอีกพระนามหนึ่งให้ตรงกับอีกยุคสมัยหนึ่ง ตามแผนการของพระเจ้า สามบุคคลแห่งตรีเอกานุภาพทรงดำรงอยู่เป็นสามบุคคลิกที่ต่างกัน แต่ทรงดำรงอยู่คู่กันไปเป็นพระเจ้าองค์เดียว

คนที่ไม่สามารถอธิบายความจริงอันลึกซึ้งของพระคัมภีร์ข้อนี้จะให้คำตอบว่าตรีเอกานุภาพเป็นแค่ความเชื่อโบราณของคนงานmany แต่ตรีเอกานุ

ภาพเป็นความจริงที่มนุษย์สามารถเข้าใจได้ เพราะหากมนุษย์ไม่อาจเข้าใจ ตรีเอกานุภาพได้ พระเจ้าจะไม่ทรงเปิดเผยหลักคำสอนเรื่องนี้ในพระคัมภีร์

ถึงแม้ว่าไม่มีสิ่งใดในธรรมชาติซึ่งจะเทียบกับตรีเอกานุภาพได้อย่างสมบูรณ์แบบ แต่เราอาจเข้าใจสถานภาพของตรีเอกานุภาพให้ดีขึ้นโดยใช้แสง เป็นตัวอย่างในอีกรังหนึ่ง แสงนั้นเป็นปรากฏการณ์ที่มีคุณสมบัติชัดเจนสามอย่าง ได้แก่ พลังงานจากรังสีคลื่นสั้น (actinic or radiating energy) (โดยเฉพาะรังสีอัลตราไวโอเลต) ความสว่าง (luminiferous) และ กำลังความร้อน (calorific) คุณสมบัติทั้งสามอย่างนี้เป็นสิ่งที่ชัดเจน แต่ได้รวมตัวเป็นแสงรังสีคลื่นสั้นน้ำใจเบรียบกับพระบิดา ผู้ซึ่งเราไม่สามารถเห็นหรือสัมผัสได้ ความสว่างเบรียบได้กับพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งหลายคนได้เห็นและได้สัมผัส ส่วนกำลังความร้อนจากแสงกับเบรียบดังพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเราได้ “สัมผัส” (ผ่านพันธกิจต่างๆ ของพระองค์) แต่ไม่เห็นได้ด้วยตา

พระเจ้าองค์เดียว ทรงดำรงเป็นสามพระภาค

พระประสังค์ของพระเจ้า

ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงทราบทุกขั้นตอนของแผนการของพระองค์จนถึงชั้นนิรันดร์ แต่พระองค์ได้เปิดเผยแผนการของพระองค์แก่นุชนย์ด้วยวิธีซึ่งความคิดอันจำกัดของมนุษย์สามารถเข้าใจได้ ตามศาสนาศาสตร์แผนการของพระองค์นี้ถูกเรียกว่า the divine decree (สตุติ 148:6 ตามฉบับแปลภาษาอังกฤษ) ตั้งแต่อดีตกาล ก่อนพระเจ้าทรงสร้างสรรค์โลก และมนุษย์ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงกำหนดแผนการของพระองค์ ซึ่งรวมถึงการทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นผู้ที่มีความคิดเสร็จในการตัดสินใจ ซึ่งสามารถเข้าใจและรักพระองค์เพื่อมีความสัมพันธ์ที่สมบูรณ์แบบกับพระองค์ อย่างไรก็ตาม ด้วยความสัพพัญญะพระองค์ทรงทราบว่า มนุษย์ที่พระองค์จะทรงสร้างนั้นจะใช้ความคิดเสร็จในการตัดสินใจนั้นกระทำบาง部และกบฏต่อสิทธิอำนาจของพระองค์

พระเจ้าก็ทรงกำหนดว่าบําป และการตายฝ่ายวิญญาณของมนุษย์อันเป็นผลลัพธ์ของบําปนั้น จะไม่กระทำให้แผนการของพระองค์สิ้นสุดลง¹⁶ พระองค์จึงต้องจัดเตรียมหนทางความรอด ซึ่งมนุษย์อันไม่สมควรได้รับความรอดจะสามารถกลับมา มีความสัมพันธ์นิรันดร์กับพระองค์ รวมถึงเวลาที่มนุษย์ยังมีชีวิตอยู่บนโลก พระคุณของพระเจ้าทรงเป็นกุญแจสำคัญ ด้วยนโยบายพระคุณ พระองค์ทรงกระทำการทุกสิ่งเพื่อจะให้เราอดได้ เราจึงสามารถมีความสัมพันธ์นิรันดร์กับพระองค์ได้โดยไม่ได้อศัยคุณความดีหรือความสามารถของเราร่อง

พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจแก่นุษย์ตามสามขั้นตอน หรือสามเฟส เฟสหนึ่งคือความรอด เฟสสองคือชีวิตคริสเตียน เฟสสามคือชีวิตนิรันดร์

16. ความตายฝ่ายจิตวิญญาณ (spiritual death) ตั้งแต่เวลาเกิด มนุษย์ทุกคนถูกแยกออกจากพระเจ้าและไม่สามารถมีความสัมพันธ์กับพระองค์ได้ เป็นผลลัพธ์จากการล้มลงในบาปของอาดัม (โรม 5:12; 1 โครินธ์ 15:22; เอเฟซัส 2:1)

รันดร์หลังจากความตาย เพื่อให้ความรอดกล้ายเป็นความจริง พระบิดาทรงส่งพระบุตรให้เข้ามาในโลกผ่านการประสูติโดยหญิงพระหมาจารี (约翰 3:16)

เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซุสคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราร (โรม 6:23)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำให้หญิงพระหมาจารีตั้งครรภ์ (ลูกา 1:35) ซึ่งบังเกิดให้มีการประสูติของผู้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ คือพระเยซุสคริสต์เจ้า ซึ่งทรงเป็นพระเจ้าทรงสมบูรณ์แบบและมนุษย์ทรงสมบูรณ์แบบทรงสถิตอยู่ในกายเดียวกันตลอดไปเป็นนิทัย (ลูกา 2:11) ในฐานะเป็นมนุษย์เพียงผู้เดียวที่สมบูรณ์แบบทุกประการและไม่วีบาก พระองค์จึงได้มีคุณสมบัติที่ถูกต้องเหมาะสมในการรับหน้าที่เป็นผู้ที่จะรับการพิพากษาลงโทษแทนมนุษย์ทั้งปวง

ตลอดเวลาที่พระบุตรทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์บันแฝ่น din โลก พระองค์ทรงกระทำการตามน้ำพระทัยของพระบิดาเสมอ (约翰 8:29; อีบру 10:9) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงค้ำจุนความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ (มัทธิว 12:18, 28; ลูกา 4:1, 14, 18, ยอห์น 3:34) แม้กระหึ่งยามที่พระเยซุสคริสต์ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขนและรับการพิพากษาลงโทษจากพระบิดาเพราะบําปของเราร พระวิญญาณทรงประทานฤทธิ์เดชในการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณแก่พระองค์ (อีบру 9:14) โดยสรุป ทั้งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีส่วนในการโปรดประทานความรอดแก่พวกเรา

เมื่อพระเยซุสคริสต์ทรงร้องตะโกนว่า “สำเร็จแล้ว!” (约翰 19:30) พระองค์หมายถึงพันธกิจในการนำความรอดแก่คนบําปทั้งหลาย พระเจ้าทรงกระทำการทุกสิ่งแล้ว เหลือเพียงแต่ว่าคนบําปแต่ละคนยังจะต้องรับของขวัญอันยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงมอบให้แก่เรา มนุษย์ได้รับของขวัญอันล้ำค่านี้ได้อย่างไร? ผู้ใดเก็จตามจะได้เข้าสู่เฟสหนึ่งของแผนการของพระเจ้า ณ

เวลาที่เข้าได้เชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา เราได้รับความรอดด้วย “ความเชื่อย่างเดียว ในพระเยซูคริสต์เพียงผู้เดียว” (约翰 3:16; 20:31; กิจการ 16:31)

เพลสสองเริ่มต้น ณ เวลาอุด แลและดำเนินไปตลอดเวลาที่ผู้เชื่อยังมีชีวิตอยู่บนโลก ชีวิตของคริสต์เตียนเป็นชีวิตที่เหนือธรรมชาติ เพราะการดำเนิน และการมีชัยชนะในชีวิตฝ่ายวิญญาณ จำต้องอาศัยพระวิญญาณ บริสุทธิ์และการสะสมหลักคำสอนพระคัมภีร์ไว้ในจิตใจ พระเจ้าถึงจะสามารถอวยพระผู้เชื่อในเวลาที่เขยองมีชีวิตอยู่บนโลกได้

จงถวายสรรเสริญแด่พระเจ้า พระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราร ผู้ทรงโปรดปรานพระพรฝ่ายวิญญาณแก่เรานานาประการในสวรรคสถานโดยพระคริสต์
(อเอฟซัส 1:3)

อย่างไรก็ตาม พระพรเช่นนี้จะมีแต่คริสต์เตียนซึ่งโถเข็นในพระคุณและความรู้แห่งพระเยซูคริสต์ (2 เปโตร 3:18) ผ่านพันธกิจการสอนแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ (约翰 16:8)¹⁷

การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งประทานฤทธิ์เดชในการดำเนินชีวิตคริสต์เตียน จะมาผ่านการตั้งตัวใหม่ คือ การกล่าวถึง (สารภาพ) บากต่อพระบิดาอย่างเป็นส่วนตัว ทุกครั้งหลังจากการกระทำบາบ

ถ้าเราสารภาพบากต่อพระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบากต่อเรา และจะทรงช่วยเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น (1 約翰 1:9)

17. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Giving: Gimmick or Grace?* (1990) หน้า 15-18; *Christian Integrity* หน้า 89-91

การสารภาพบากต่องคุณอย่างเป็นการส่วนตัวเป็นวิธีการง่ายๆ แค่คุณได้กล่าวถึงบากต่องคุณต่อพระบิดา แล้วพระองค์จะทรงโปรดช่วยคุณจากความผิดบากทุกประการที่คุณได้กระทำมา รวมถึงบากที่คุณไม่ได้สำนึกหรือลืมไปว่าได้กระทำ¹⁸ ผลลัพธ์ คือ การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และการมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นทำให้เราเข้าใจการสอนหลักคำสอนพระคัมภีร์ได้ ซึ่งจะนำไปถึงการเติบโตฝ่ายวิญญาณพระการที่ผู้เรียนได้คิด และประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์มาใช้

เพลสสาม คือ แผนการที่พระเจ้าทรงมีต่อผู้เชื่อตลอดชั่วนิรันดร์ ซึ่งเริ่มต้น ณ เวลาที่ผู้เชื่อจากโลกนี้ไป¹⁹

ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีคุณหานส์หลายแห่ง ถ้าไม่มีเราคงได้บอกท่านแล้ว เราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย
(约翰 14:2)

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราทั้งหมดถึงพระพรและทรัพย์สมบัติที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้เรา สวรรค์และชั่วนิรันดร์เป็นสิ่งเกินกว่าที่ความคิดอันจำกัดของมนุษย์จะสามารถบรรคนนาได้ แต่เราสามารถเข้าใจว่าบันสวรรค์ไม่มีความทุกข์อีกต่อไป

ความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความครั่วครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพระยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว (วิวรณ์ 21:4x)

18. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ ตั้งตัวใหม่ แล้วก้าวต่อไป (แปลและพิมพ์ค.ศ. 2006)

19. ผู้เชื่อที่ยังมีชีวิตอยู่เมื่อยุคคริสต์จักรสิ้นลง จะไม่ตายฝ่ายร่างกายแต่ก็จะได้รับกายนิรันดร์ทันที ณ เวลาที่คริสตจักรจะถูกรับขึ้นไป (1 เธสสโตริกา 4:14-17)

เนื่องจากพระเจ้าทรงมีนโยบายพระคุณ การที่มนุษย์ได้เข้าสู่แผนการของพระเจ้าจึงต้องด้วยพระคุณ พระเจ้าทรงสมบูรณ์แบบทุกประการ แผนการและประปะสงค์ของพระองค์ก็ทรงสมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้น การกระทำดีของมนุษย์ซึ่งไม่สมบูรณ์แบบไม่สามารถนำมนุษย์เข้าถึงพระเจ้า หรือแผนการของพระองค์ได้

พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้รอด มิใช่ด้วยการกระทำที่ขอบธรรมของเราเอง แต่พระองค์ทรงพระกรุณาชำราห์ให้เรา บังเกิดใหม่ และทรงสร้างเรารีขึ้นมาใหม่โดยพระวิญญาณ บริสุทธิ์ (ทิตส 3:5)

วิธีเดียวกับที่เราจะตอบสนองต่อพระคุณ และเข้าสู่แผนการของพระเจ้า คือด้วยความเชื่อ ซึ่งไม่ได้อาศัยการกระทำดีของมนุษย์ ความเชื่อนั้น ปราศจากการกระทำใดๆ ทั้งสิ้น

เพราะท่านทั้งหลายได้รอดแล้ว โดยพระคุณ เพระความเชื่อ และสิ่งนี้ [ความรอด] มิใช่โดยตัวท่านทั้งหลายเอง แต่เป็น ของขวัญจากพระเจ้า ความรอดนั้นจะเนื่องด้วยการกระทำก็ หมายได้เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดอวดได้ (เอเฟซัส 2:8-9)

พระเจ้าทรงปรากฏแก่มนุษย์

มีครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ที่ศรีอุกานุภาพทรงปรากฏบนโลก นั่น คือ ณ เวลาบaptิศมาด้วยน้ำของพระเยซุสคริสต์ ยอดหันผู้ซึ่งให้การบaptิศมา ด้วยน้ำกำลังประกาศถึงการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ (The First Advent of Christ) และกำลังกระทำพิธีบaptิศมากับผู้เชื่อในพระคริสต์ที่ แม่น้ำ约旦 เป็นพิธีกรรมที่สอนว่าพากษาจะได้เข้าแผ่นดินของพระเจ้า ที่จะมาถึง หลังจากนั้น พระเยซุสคริสต์ทรงเสด็จมาพบยอดหัน ทรงขออยู่หัน

ให้กระทำพิธีบaptิศมาให้พระองค์ด้วย ตอนแรกยอดหันได้ปฏิเสธ โดยอ้างว่า เขายังไม่สมควร แต่พอพระเยซุสได้ทรงอธิบายว่าการรับบaptิศมานั้นจะสำแดงว่าพระบุตรได้เข้าส่วนในแผนการของพระบิดา ยอดหันจึงได้ยอมรับที่จะกระทำพิธีให้

พระคัมภีร์ได้อ้างถึงการบaptิศมาในหลายรูปแบบ ซึ่งการบaptิศมาของพระเยซุสคริสต์เป็นการบaptิศมาที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะพระองค์²⁰ การบaptิศมานี้ได้สำแดงว่าพระบุตรได้จำแนกต่อหน้าพระทัยของพระบิดา คือผู้ซึ่งไม่มีบาปพร้อมที่จะมีส่วนในบาปของคนบาป โดยได้รับการพิพากษาที่ไม่ทางเขน ทั้งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีส่วนในการบaptิศมาของพระเยซุสคริสต์

และพระเยซุสตรัสตอบเขา [ยอดหัน] ว่า “บัดนี้จงยอมเดินเพระสมควรที่เราทั้งหลาย จะบรรลุความชอบธรรมทุกประการ” แล้วท่านก็ยอมทำตามพระองค์ (มัทธิว 3:15)

การบaptิศมาด้วยน้ำของพระองค์ต้องมาก่อนไม่ก้างเขน ซึ่ง ณ ที่นั่น พระองค์จะทรง “บรรลุความชอบธรรมทุกประการ” [ภาษาอังกฤษใช้คำว่า fulfill all righteousness] หมายความว่า ความชอบธรรมของพระบิดาจะพอพระทัยด้วยการพิพากษาลงโทษบำบัดทุกประการที่พระบุตร ผู้ซึ่งเป็นเครื่อง

20. คำว่า “baptism” (บaptิศม) เป็นคำทับศัพท์จากภาษากรีก คือคำว่า “βάπτιζω” (บaptizo) ซึ่งหมายถึง “รุ่ม” หรือการที่มีสิ่งหนึ่งได้เข้าส่วน (identified) ในอีกสิ่งหนึ่ง พระคัมภีร์ได้เขียนถึงบaptิศมา (การเข้าส่วน) ในทั้ง 7 รูปแบบ มีสามรูปแบบที่เป็นพิธีกรรมด้วยน้ำ (ritual baptisms in water) ได้แก่ การบaptิศมาของพระเยซุส (มัทธิว 3:13-17) การบaptิศมาของยอดหัน (มัทธิว 3:11) และการบaptิศมาของผู้เชื่อ (กิจการ 2:38, 41; 8:36-38) อีก 4 รูปแบบ เป็นการบaptิศมาจริง (real baptisms) ได้แก่ การบaptิศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 โครินธ์ 12:13) การบaptิศมาของโนเมสต (1 โครินธ์ 10:2) การบaptิศมาด้วยไฟ (2 เธสโโลนิกา 1:7-9) และการบaptิศมาแห่งไม่ก้างเขน (มัทธิว 20:22) ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ ภาษาต่างๆ (แปลและพิมพ์ค.ศ. 2005)

บุชาที่ชอบธรรมอย่างสมบูรณ์แบบ (ไม่มีมลทิน) เพื่อที่จะไถ่mnuchyให้เป็นอิสระจาก “ตลาดทาสแห่งบ้าป”²¹

เหตุการณ์นี้คือ การทรงสำแดงตรีเอกานุภาพบนโลก ทรงเกิดขึ้นในเวลาที่พระเยซุสคริสต์ทรงรับบัพติศมา

และพระเยซุสเมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมาแล้ว ในทันใดนั้นก็ เสด็จขึ้นจากน้ำ และดูเดิม ห้องฟ้าก็แหวกออก และพระองค์ได้ทอดพระเนตรเห็นพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จลงมาดูຈ นกเข้าและสถิตอยู่บนพระองค์ (มัทธิว 3:16)

นั้นนี้ได้เลิงถึงน้ำพระทัยของพระบิดาสำหรับพระบุตร และการลงไบได้น้ำเปรียบกับการเข้าส่วนในแผนการความรอดที่พระบิดาทรงสถาปนาไว้สำหรับมนุษย์ ขณะที่พระเยซุสขึ้นจากน้ำ พระวิญญาณบริสุทธิ์ บุคคลที่สามแห่งตรีเอกานุภาพ ทรงเสด็จลงมาด้วย “สันన്ഹานเหมือนนกเข้า” (ลูกา 3:22) ด้วยหมายสำคัญนี้ ยอحن์ได้ทราบแก่ใจว่าพระเยซุสเป็นพระบุตรของพระเจ้า คือ บุคคลที่สองแห่งตรีเอกานุภาพ (ยอห์น 1:33-34)

และดูเดิม มีพระสูรเสียงตรัสจากฟ้าสรรค์ว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราขอบใจท่านมาก” (มัทธิว 3:17)

เสียงแห่งการรับรองถึงฐานะของพระคริสต์ คือ พระสูรเสียงจากพระบิดา ผู้ทรงเป็นบุคคลที่หนึ่งในตรีเอกานุภาพ เพาะฉะนั้น ทุกพระภาคแห่งตรีเอกานุภาพทรงมีส่วนในการทรงดำเนินพิธีบัพติศมาซึ่งรับรองว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าและมนุษย์ในกายเดียวagain (the God-man) อีกสามปีต่อมา ก่อนที่พระองค์จะเสด็จขึ้นสวรรค์ พระเยซุสคริสต์ได้มอบสิทธิอำนาจ

แก่ผู้เชื่อให้เป็นผู้แทน (เอกสารราชทูต) ของพระองค์บนโลก พระบัญชาของพระองค์ประเด็นนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงตรีเอกานุภาพอีกครั้งหนึ่ง

เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้รับบัพติศมาในพระนาม [ใช้คำเอกสารนี้] แห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ (มัทธิว 28:19)

ความเข้าใจในแต่ละบุคคลแห่งตรีเอกานุภาพ

เราสามารถเข้าใจถึงบุคคลิกอันไม่ทรงจำกัดของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยความคิดอันจำกัดของมนุษย์ได้อย่างไร? จะใช้คำศัพท์ให้จำกัดความของสิ่งที่ไม่จำกัดได้อย่างไร? วิธีนี้ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้เพื่ออำนวยความเข้าใจแก่เรา คือ การใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกาย ความคิด หรือ อารมณ์ของมนุษย์ เพื่อมาเบรียบเทียบ และให้เห็นภาพถึงพระลักษณะ หรือ น้ำพระทัยของพระเจ้า (ซึ่งนักศาสตราจารย์เรียกการใช้ภาษา เช่นนี้ว่า anthropomorphism และ anthropopathism) พระคัมภีร์ได้ใช้อวัยวะต่างๆ ของมนุษย์เพื่ออธิบายถึงพระราชกิจของพระองค์ (anthropomorphism) และใช้อารมณ์ ความรู้สึก และความคิดของมนุษย์เพื่อที่จะอธิบายถึงนโยบาย การกระทำ และการตัดสินพระทัยของพระองค์ (anthropopathism)

ตัวอย่างเช่น คำว่า “พระบิดา” ให้เราเข้าใจพระองค์เพราความคุ้นเคยและความเข้าใจที่เรามีในความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร พระนามว่า “พระบิดา” ช่วยเราเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่หนึ่งกับบุคคลที่สองในตรีเอกานุภาพ และยังทำให้เราเข้าใจถึงความสัมพันธ์ที่เรามีกับพระเจ้าเมื่อเราได้บังเกิดใหม่ ผู้เชื่อทุกคนถูกเรียกว่า บุตรของพระเจ้า (กาลาเทีย 4:6-7) ในทำนองเดียวกัน พระนามว่า “พระบุตร” และ “พระวิญญาณบริสุทธิ์” ให้เราเข้าใจถึงบทบาทของพระเยซุสคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย

21. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ Slave Market of Sin (1994)

พระเจ้าพระบิดา

ผู้ทรงสถาปนา และผู้วางแผนการไว้ (Author and Planner)

พระบิดาทรงเป็นพระศิรของตรีเอกานุภาพ (1 โครินธ์ 11:3) และพระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงให้บังเกิด (1 โครินธ์ 8:6) พระนามว่า “พระบิดา” ได้เน้นสิทธิอำนาจที่สูงสุด และการที่พระบิดาทรงสถาปนาแผนการไว้สำหรับมนุษยชาติ (约翰 14:24; เอเฟซัส บทที่ 1)

พระเจ้าองค์เดียวผู้เป็นพระบิดาของคนทั้งปวง [ผู้เชื่อทุกคน] ผู้ทรงอยู่เหนือคนทั้งปวง [ทรงมีอำนาจสูงสุด] และทั่วคนทั้งปวง [ทรงสถิตอยู่ทุกที่] และในท่านทั้งปวง [ทรงสถิตอยู่ในผู้เชื่อ]
(เอเฟซัส 4:6)

ในอดีตกาล พระเจ้าทรงสถาปนาและทรงวางแผนไว้สำหรับทุกสิ่ง และทุกเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้น (ปฐมกาล 1:1) พระองค์ “ทรงปักผังฐานรากฐานของพิพพ” (สุภาษิต 8:29) ทรงเตรียมดินฟ้าอากาศ (โยบ 28:25-27) และทรงกำหนดเขตของทะเล (โยบ 38:11) พระบิดาทรงตั้งแผนการของการทรงสร้างมนุษย์ (ปฐมกาล 1:26) และที่จะปฏิบัติต่อมนุษย์ทุกคนด้วยพระคุณ (เอเฟซัส 1:2, 4; 2:8-9) แผนการพระเจ้าและสิ่งทรงสร้างทั้งปวงได้สำแดงพระลักษณะของพระบิดา อย่างไรก็ตาม ของจำไว้เสมอว่าพระบิดาทรงมีพระลักษณะอันเดียวกัน และทรงเท่าเทียมกับพระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์

ทรงเป็นบิดาของพระเยซูคริสต์

พระนามหนึ่งของบุคคลแรกในตรีเอกานุภาพ คือ “พระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (2 โครินธ์ 1:3; 11:31; เอเฟซัส 1:3; โคลอส

1:3; 1 เปโตร 1:3) พระนามนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงสัมพันธภาพระหว่างพระคริสต์และพระบิดา พระคริสต์ทรงสำแดงพระบิดา และทรงเป็นจุดศูนย์รวมแห่งแผนการของพระบิดา (约翰 1:14; 2 โครินธ์ 4:6; เอเฟซัส 3:11; อีบру 1:2)

ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้า [พระบิดา] ในเวลาใดเลย พระเจ้าผู้ทรงบังเกิดมาอย่างเอกสารลักษณ์เฉพาะ [คือ พระเยซูคริสต์] ผู้ทรงสถิตในพระธรรมของพระบิดา พระองค์ได้ทรงสำแดงพระเจ้าแล้ว (约翰 1:18)

พระบิดากับพระบุตรทรงมีสัมพันธภาพต่อ กันตั้งแต่อดีตกาล (约翰 17:5, 24) ถึงแม้ว่าพระบุตรทรงเท่าเทียมกับพระบิดาตลอดมา (พิลิปปี 2:6) แต่พระบุตรทรงยอมรับตำแหน่งอันอยู่ใต้สิทธิอำนาจของพระบิดา และกระทำการน้ำพระทัยของพระองค์เพื่อให้แผนการความรอดของพระเจ้าให้สำเร็จ ข้อพระคัมภีร์ซึ่งอธิบายถึงการประสูติของพระคริสต์ เช่น “พระบุตรองค์เดียว [ผู้ทรงบังเกิดอย่างมีเอกสารลักษณ์เฉพาะ] ของพระองค์” (约翰 3:16) และ “พระบุตรองค์เดียว [ผู้ทรงบังเกิดอย่างมีเอกสารลักษณ์เฉพาะ] ที่บังเกิดจากพระเจ้า” (约翰 3:18) จะต้องถูกมองผ่านบริบทของพันธกิจความรอดของบุคคลที่สองแห่งตรีเอกานุภาพ ถึงแม้ว่าพระบุตรทรงเป็นพระเจ้า แต่พระองค์ยังเสด็จจากพระบิดาแล้วทรงสภาพของเนื้อหัง (约翰 1:14; 8:42) พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้เดียวที่ทรงบังเกิดในโลกนี้โดยปราศจากธรรมชาติบorp (1 เปโตร 1:19) โดยหญิงพระหมาจารี (สตุดี 2:7; อิสยาห์ 7:14; มัทธิว 1:23) และเป็นผู้เดียวซึ่งมีคุณสมบัติครบสมบูรณ์ในการรับการพิพากษาลงโทษแทนเรา สำหรับบำบัดของเรา (อิสยาห์ 53:4-6; อีบру 9:16, 28; 1 约翰 3:5)

พระบิดาของผู้เชื่อทั้งปวง

เนื่องจากพระบิดาทรงสถาปนาแผนการความรอด ผู้เชื่อทุกคนได้กล้ายเป็นบุตรชั่วนิรันดร์ของพระองค์ ผ่านการบังเกิดใหม่ (กาลาเทีย 4:6; เอเฟซัส 1:5; 3:14-15; 4:6) มีหลายคนมากที่ชอบคิดว่าพระเจ้าทรงเป็นบิดาของมนุษย์ทุกคน แต่แนวคิดนี้ผิด พระเจ้าไม่ได้เป็นบิดาของมนุษย์ทั้งหลาย (约翰 8:42, 44) แต่เป็นบิดาของผู้ที่เชื่อเท่านั้น เราจะไม่ได้เป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้าโดยการเกิดฝ่ายเนื้อหัง แต่เป็นเมื่อเราได้เกิดฝ่ายวิญญาณ ผ่านการเชื่อในพระเยซูคริสต์

เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้าโดยความเชื่อใน
พระเยซูคริสต์ (กาลาเทีย 3:26)

ในฐานะเป็นบุตรของพระเจ้า เราจึงมีสิทธิ์เรียกพระองค์ว่า “พระบิดา” (โรม 8:15) เช่นเดียวกับผู้ใดเป็นบิดาซึ่งรักบุตรของตน พระบิดาในสวรรค์ทรงประทานสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับบุตรของพระองค์ (มัทธิว 7:11) พระองค์ทรงจัดเตรียมความต้องการของเรารอย่างเหลือล้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนการที่พระองค์ทรงสถาปนาไว้ตั้งแต่อดีตกาล เพื่อเป็นการรับรองถึงการทรงดูแลบุตรของพระองค์ พระบิดาทรงสถิตอยู่ภายในผู้เชื่อทุกคน (约翰 14:23; เอเฟซัส 4:6) การทรงดูแลนั้นรวมถึงทรัพยากรฝ่ายวิญญาณที่พระองค์ทรงมอบไว้แก่เราโดยพระคุณ ณ เวลาอุด ²² พระสัญญา ต่างๆ หลักคำสอนพระคัมภีร์สำหรับเวลาที่เรายังอยู่บนโลก และสำหรับอนาคตนิรันดร์ก็ยังมี....

22. ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรได้รับทรัพยากรฝ่ายวิญญาณ 40 อย่างจากพระเจ้า ณ เวลาอุดศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ ธรรมชาติบำบัด พระวิญญาณเบรสุทธ์ หน้า 55

...มารดกซึ่งไม่รู้เปี่ยมเน่า ปราศจากมลทินและไม่ร่วงโรย ซึ่งได้รักษาไว้ในสวรรค์เพื่อท่านทั้งหลาย (1 เปโตร 1:4x)

เมื่อันบุตรทุกคนทั่วไปเราก็จะกระทำผิดและไม่เชื่อฟังพระบิดาด้วยเหตุนี้เราริจึงต้องรับการตีสอน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่เรา (อีบรา 12:5-11) อย่างไรก็ตาม พระบิดาทรงพร้อมเสมอที่จะรับบุตรของพระองค์ให้กลับมาถึงอ้อมกอดของพระองค์ คือ ให้กลับมามีสัมพันธภาพกับพระองค์ทุกครั้งที่มีการกล่าวถึงนาปอย่างเป็นการส่วนตัวต่อพระองค์ (1 约翰 1:9)²³

พระเจ้าพระบุตร

ผู้ทรงมีเอกลักษณ์เฉพาะแห่งจักรวาล

พระเยซูคริสต์ บุคคลที่สองในตรีเอกานุภาพ ทรงเป็นผู้เดียวของตรีเอกานุภาพที่ได้ปรากฏต่อหน้าต่อตาของมนุษย์ (约翰 1:14, 18: 14:9) พระองค์ทรงพระนามว่า พระเจ้าพระบุตร องค์พระเยซูคริสต์เจ้า คำเรียกตำแหน่งนี้ว่า “พระผู้เป็นเจ้า” (κύριος κυρίωσιν ภาษากรีก และ กาวา ยาเวห์ หรือ เยโฮ瓦ห์ ในภาษาอีบรา) ได้บอกถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ พระองค์ทรงแตกต่างจากพระเจ้าพระบิดาเพราะพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ที่ทรงสมบูรณ์แบบในทุกประการ และยังแตกต่างจากมนุษย์เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระนามว่า “เยซู” ซึ่งอาจแปลได้ว่า “พระผู้ช่วยให้รอด” (savior) เป็นชื่อเรียกความเป็นมนุษย์ของพระองค์ และถึงถึงพันธกิจการทรงไถ่บาปที่ไม่กางเขน (มัทธิว 1:21) พระนามว่า “คริสต์” ซึ่งหมายความว่า “ผู้ทรงได้รับการเจิม” (ทรงกับคำว่า “เมสสิยาห์” ในภาษา

23. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ บุตรผู้หลงหาย (แปลและพิมพ์ ก.ศ. 2007)

อีบูร) เล็งถึงการที่พระองค์ทรงเป็น ผู้เผยแพร่วรรณะ พระมหาปูโรหิต และพระราชาแห่งอิสราเอล

ในฐานะเป็น “บุคคลผู้ทรงมีเอกลักษณ์เฉพาะแห่งจักรวาล” (the unique person of the universe) พระเยซูคริสต์ทรงสภาพเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบทุกประการ และทรงสภาพเป็นพระเจ้าที่สมบูรณ์แบบทุกประการ (นักศาสนาศาสตร์เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า hypostatic union) โดยไม่มีการผสมหรือการปะบันกันระหว่างความเป็นมนุษย์และความเป็นพระเจ้าของพระองค์ ส่องสภาพทรงอยู่คู่กันไปในฐานะนี้ตลอดไปเป็นนิตย์ สภาพพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ไม่ลดน้อยลง และพระองค์ยังสภาพมนุษย์ที่แท้จริง (โรม 1:2-6; พลิปปี 2:6-8; 1 ทิโมธี 3:16) พระองค์ทรงมีพระลักษณะของพระเจ้าทุกประการและทรงมีสัมพันธภาพกับพระบิดา และพระวิญญาณบริสุทธิ์ตลอดไปเป็นนิตย์ (อิสยาห์ 48:16; 約翰 1:1-4; อีบูร 5:5)

เพราะว่าในพระองค์ [พระเยซูคริสต์] นั้นสภาพของพระเจ้า ดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์ (โคลอสสี 2:9)

ในฐานะเป็นพระเจ้า พระคริสต์ทรงมีสิทธิอำนาจจากสูงสุด (มัทธิว 28:18) ทรงมีชีวิตอยู่ในพระองค์เอง (约翰 5:26) ทรงประทานชีวิตนิรันดร์ (约翰 10:28) ทรงให้อภัยบาป (มัทธิว 9:6; มาเรียโก 2:7) และทรงพิพากษาลงโทษ (约翰 5:22) ในฐานะเป็นพระบุตรของพระเจ้า (โรม 1:1-4) พระคริสต์ “ทรงมีสภาพะเป็นพิมพ์เดียวกันกับพระองค์ [พระบิดา] (อีบูร 1:3)” มีน้อยครั้งที่พระองค์ทรงอ้างว่าพระองค์เองเป็น “พระบุตรของพระเจ้า” แต่อ้างแล้วก็ถูกกล่าวหาว่าได้หมิ่นประมาทพระเจ้า (约翰 10:33; 约翰 5:18) มีคณามากมายที่ต่อต้านพระเยซูคริสต์อย่างรุนแรง เพราะการที่พระองค์ทรงอ้างว่าตนเป็นพระเจ้าและเป็นพระเมสสิยาห์

ในฐานะ “บุตรมนุษย์” (ลูกา 19:10) พระคริสต์ได้ “รับสภาพ” และ “ทรงถือกำเนิด” ของมนุษย์ (พลิปปี 2:7) พระองค์ทรงใช้พระนามนี้เพื่ออ้าง

ถึงพระองค์เองมากกว่าพระนามอื่นใด ความเป็นพระเจ้าของพระองค์ทรงมีอยู่ตลอดมา (约翰 1:1) แต่พระองค์ต้องทรงสภาพมนุษย์เพื่อทรงช่วยมนุษย์ (มัทธิว 1:25) ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงเติบโตขึ้นทั้งทางร่างกาย จิตใจ และฝ่ายวิญญาณ (ลูกา 2:40; 52) พระองค์ทรงรู้จักความเห็นด้หน่อย (约翰 4:6) ความทิโหย (มัทธิว 4:2) ความกระหายน้ำ (约翰 19:28) การทดลอง (อีบูร 4:15) ความเจ็บปวด (อีบูร 2:18) และความตาย (ลูกา 23:46)

ในฐานะพระเจ้าที่สมบูรณ์แบบและมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ ทุกครั้งที่พระคริสต์ตรัสทูลบุคคลแรกแห่งตระอุกานุภาพ ก็ทรงใช้พระนามว่า “พระบิดา” แต่เมื่อพระคริสต์ตรัสทูลจากความเป็นมนุษย์ ก็ทรงเรียกพระองค์ว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์” (มัทธิว 27:46 เปรียบกับ 约翰 20:17) อย่างไรก็ตาม การที่พระเยซูคริสต์ทรงสภาพของมนุษย์ไม่ได้กระทำให้ความเป็นพระเจ้าของพระองค์ลดน้อยลง หรือกระทำให้พระบุตรเสียความเท่าเทียมกับพระบิดาหรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ (约翰 5:23) พระคัมภีร์ได้เปิดเผยถึงพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็น

1. พระผู้สร้าง (ปฐมกาล 2:7; 约翰 1:3, 10; โรม 11:36; โคลอสสี 1:16-17)
  2. ทุตสวารค์ของพระผู้เป็นเจ้า [ของ “พระเยโฮวาห์”] (ปฐมกาล 16:10; 22:11; ผู้นิจนัย 13:17-23; เปรียบกับ 约翰 1:18)²⁴
  3. พระเมสสิยาห์ หรือ ผู้ซึ่งได้รับการเจิม (สดุดี 2:2; ดาเนียล 9:25 เปรียบกับ 约翰 4:25-26) มีปอยครั้งมากที่พระคัมภีร์ได้อ้างถึงพระองค์ด้วยพระนามว่า “พระเยโฮวาห์ / Yahweh”
- พระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ได้อธิบายเกี่ยวกับพระคริสต์และพันธกิจของพระองค์ไว้มากมาย

24. ทุตสวารค์ของพระผู้เป็นเจ้า (The Angel of the Lord) เป็นการทรงปรากฏของพระเจ้า (พระบุตร) แก่มนุษย์ในสมัยพระคัมภีร์เดิม หลังจากพระบุตรได้ทรงสภาพเป็นมนุษย์ (สมัยพระคัมภีร์ใหม่) พระองค์ไม่ได้ปรากฏแก่มนุษย์ในฐานะเป็นทุตสวารค์ของพระผู้เป็นเจ้าอีกต่อไป

การเสด็จมาของพระคริสต์

การที่พระบุตรของพระเจ้าทรงเสด็จมายังโลก การทรงบังเกิดโดยรับสภาพเนื่องหัน และการที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่สมบูรณ์แบบและเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบซึ่งอยู่ในกายเดียวกัน ก็เป็นหลักของหลักข้อเชื่อของคริสเตียน ก่อนที่พระองค์จะสามารถประทานความรอดแก่มนุษยชาติ พระองค์ต้องถูกปฏิเสธเป็นส่วนหนึ่งของมนุษยชาติโดยพระองค์เอง เพราะในฐานะเป็นพระเจ้าที่ทรงดำรงอยู่สูงสุดและไม่สามารถตายได้นั้น พระองค์ไม่อาจได้รับการพิพากษา หรือ รับการลงโทษถึงการตายที่ไม่กางเขน ดังนั้น เป็นการกระทำที่นาทึ่งที่สุด ที่พระผู้สร้างของเราทรง Nobus พระองค์ รับสภาพเป็นมนุษย์เพื่อว่าเราสามารถเข้าถึงพระศรีของพระองค์ แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว (加拉太 4:4) พระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งได้รับการทรงปฏิสิทธิ์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และทรงบังเกิดจากหญิงพรหมจารี (ลูกา 1:31-35) ก็ได้ทรง “ปรากฏในเนื่องหัน” (1 ทิโมธี 3:16) และทรง “อยู่ท่ามกลางเรา” (约翰 1:14)

ในเวลาที่พระองค์ทรงอยู่บนโลก พระองค์ได้ทรงสำแดงพระศรีและความสัพพัญญุของพระเจ้า (มาระโก 9:2-8; ลูกา 9:29-35; 2 โครินธ์ 4:6) ส่วนพันธกิจหลักของพระองค์ ได้แก่ ทรงสำแดงความรักของพระเจ้า (1 約翰 4:9-10) ข้อพิสูจน์ความรักของพระองค์นั้นที่ชัดเจนที่สุดคือ การตายบนไม้กางเขน

แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือ ขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์แทนเรา (โรม 5:8)

ถึงแม้ว่าเราอาจกระทำการตามตัวอย่างของพระเยซู โดยเลียนแบบชีวิตอันไม่มีบาปของพระองค์ (ซึ่งเป็นเรื่องสมมุติเท่านั้น) แต่เรายังไม่สามารถ

รอดได้ หากจะประทานหนทางความรอดแก่มนุษย์ทั้งปวง พระองค์ จำเป็นต้องรับสภาพ “เนื่องหัน” แล้วได้รับการพิพากษาลงโทษแทนเรา

พระเจ้าทรงประกาศว่า ค่าจ้างของความบาป คือ ความตาย (หมายถึงการตายฝ่ายวิญญาณ คือ การถูกแยกออกจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์) (ปฐมกาล 2:17 เปรียบกับ ปฐมกาล 5:3-5; โรม 5:12) พระคริสต์ได้ทรง ชำระหนี้ให้เรา โดยทรงแบกบาปของเรานามาไว้กางเขน และได้รับการ พิพากษาลงโทษจากพระบิดาสำหรับบาปของเราทุกประการ (มัทธิว 27:46; 1 เปโตร 2:24) พระเยซูทรงถูกทรงมานมากจนพระบิดาต้องปิดบังภูเขาล โกราไว้ด้วยความมืดหนึ่งอธรรมชาติ (ลูกา 23:44) หลังจากพระเจ้าทรง พิพากษาบาปทุกประการของมนุษย์ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต พระ เยซูทรงตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” (“it is finished” 约翰 19:30) พระเยซูคริสต์ ทรงทนทุกข์กับการตายฝ่ายวิญญาณ (ถูกแยกออกจากพระบิดา) เพื่อไถ่ บาปของมนุษย์ทุกคน พันธกิจความรอดของพระองค์ได้จบสิ้น แล้วพระองค์ ทรงยอมตายฝ่ายร่างกาย โดยใช้ความคิดเสริมในการตัดสินพระทัยของ พระองค์เพื่อที่จะปล่อยจิตใจและวิญญาณของพระองค์จากร่างกายของ พระองค์

หลังจากที่พระคริสต์ทรงตายฝ่ายร่างกายที่ไม่กางเขนแล้ว พระกาย ของพระองค์ถูกนำไปฝังในอุโมงค์ (ลูกา 23:50-53) จิตใจแห่งความเป็นมนุษย์ ของพระองค์ทรงเสด็จยังเมืองบรรพุกษา (ลูกา 23:43)²⁵ และวิญญาณของ พระองค์ทรงเสด็จไปเข้าฝ่าต่อหน้าพระพักตร์ของพระบิดา (ลูกา 23:46)

หลังจากสามวัน ถูกนำมายังที่พระบิดา (กิจการ 2:24; โรม 6:4; เอเฟซัส 1:20; โคลอสสี 2:12; 1 เรศะโนนิกา 1:10; 1 เปโตร 1:21) พระ วิญญาณบริสุทธิ์ (โรม 1:4; 8:11; 1 เปโตร 3:18) และพระบุตรทรงกระทำ ให้ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงเป็นขึ้นจากความตาย (约翰

²⁵ ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Victorious Proclamation* (1997)

2:18-21; 10:14-18) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการนำความรอดมาถึงเรา พระเยซุสคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากอุโมงค์ (มัทธิว 28:6) โดยจิตใจและวิญญาณของพระองค์ได้ทรงสถิตอยู่ในกายนิรันดร์อันส่ง่าราศี (glorified, immortal resurrection body) การเป็นขึ้นจากความตายของพระองค์นั้นได้รับรองการเป็นขึ้นจากความตายของผู้เชื่อในพระองค์ทุกคน (1 โครินธ์ 15:22-23, 54)²⁶

ทั้งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงมีส่วนในการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซุสคริสต์ พระเยซุส “ทรงถูกชูให้เป็นขึ้นมาจากความตาย โดยเดชพระรักมีของพระบิดา” (โรม 6:4) ซึ่งได้นำวิญญาณมนุษย์ของพระบุตรให้กลับจากสรรค์มายังอุโมงค์ และ “ทรงมีชีวิตขึ้นโดยพระวิญญาณ” ด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำจิตใจของพระบุตรกลับมาจากการดินแดนแห่งความตาย (1 เปโตร 3:18) พระบุตรก็ทรงออกแบบและทรงสร้างกายนิรันดร์ของพระองค์เอง (โคโลสี 1:16) ในการที่พระบุตรทรงเสด็จมายังโลกครั้งที่หนึ่ง พระองค์ทรงถือตำแหน่งที่ต่ำกว่าทูตสรรค์ แต่เนื่องจากการเป็นขึ้นจากความตาย การเสด็จสู่สรรค์ และการที่พระองค์ทรงประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ทรงกล้ายเป็น “ผู้เยี่ยมกว่าเหล่าทูตสรรค์มากนัก” (อีบру 1:4; 2:9) พระองค์ต้องถูกตรึงที่ไม้กางเขนก่อนที่พระองค์จะทรงรับเกียรติยศ ตามหลักการที่ว่า “ไม้กางเขนต้องนำหนามงกุฎ”

พระบุตรทรงได้รับเกียรติ

40 วันหลังจากที่พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย ในช่วงเวลาหนึ่งพระองค์ “ได้ทรงแสดงพระองค์แก่คนพากันนั้น ด้วยหลักฐานหลายอย่าง

26. การเป็นขึ้นจากความตาย (resurrection) คือการที่ผู้เชื่อได้รับกายใหม่ซึ่งไม่มีวันตาย ส่วน การฟื้นจากความตาย (resuscitation) คือการที่คนตายกลับมาเมื่อชีวิตในร่างกายเดิม ซึ่งก็ต้องเผชิญความตายและการเมื่อย死ในที่สุด (约翰 11:43-44; 12:10)

พิสูจน์อย่างแน่นอนที่สุดว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่” พระองค์ได้จากโลกต่อหน้าต่อตาคนเป็นอันมาก แล้วเสด็จขึ้นฟ้าสู่สรรค์ (กิจการ 1:2-3, 9-10) เมื่อถึงสรรค์แล้วพระองค์ทรงแสดงพระองค์ต่อหน้าพระบิดาในรูปแบบเป็นมนุษย์คนแรกที่รับกายนิรันดร์ซึ่งได้เคยเข้าห้องพระบลังก์ของพระเจ้าพระบิดาไปได้ทรงรับพระเยซุสคริสต์เพาะพระคริสต์เป็นเครื่องบูชาที่สมบูรณ์แบบซึ่งได้ถูกนำไปของมนุษย์ทุกคน (อีบру 9:24-28) เมื่อพระเยซุสคริสต์ทรงเสด็จเข้าห้องพระบลังก์แล้ว พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าและมนุษย์ในกายเดียวกัน (the God-man) ได้ “ทรงประทับนั่ง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของผู้ทรงเดชานุภาพเบื้องบน [พระบิดา]” (อีบру 1:3) ตำแหน่งนี้ได้แสดงว่าพระบิดาทรงยอมรับพระราชกิจของความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ในทุกประการ (สคุดิ 110:1; อีบру 1:13) และตอนนี้พระคริสต์ยังทรงประทับอยู่ ณ ที่นั้น ทรงดำเนินพระราชกิจต่อเนื่องโดยทรงอธิษฐานเพื่อพวกเรา ทรงเป็นมหาปูโรหิต และทรงเป็นผู้สนับสนุนเรา เป็นทนายให้เรา (ภาษาอังกฤษใช้คำว่า advocate) (อีบру 7:25; 8:1; 1 約翰 2:1)

ในรูปแบบเป็นผู้เดียวแห่งตรีเอกานุภาพซึ่งได้ปรากฏแก่มนุษย์ พระเยซุสคริสต์ผู้ซึ่งในสมัยพระคัมภีร์เดิมเคยทรงสถิตอยู่ในพลับพลาและพระวิหารของอิสราเอลในรูปแบบเป็น “พระสิริเซคัยนาห์” (the Shekinah Glory) พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล (เลวินิติ 26:11-12) และทรงสถิตอยู่ภายในสถานที่บริสุทธิ์ที่สุดแห่งพลับพลา โดยพระองค์ทรงสำแดงการประทับอยู่ด้วยเมฆสุกใส ที่ปรากฏอยู่เหนือพลับพลาตนั้น (อพยพ 40:34-38) เมื่อพระองค์ทรงเสด็จมาอย่างโลกโดยทรงสภาพของเนื้อหัตถ์ พระคริสต์ผู้ซึ่งปรากฏแก่มนุษย์โดยทรง “สถิตท่ามกลาง” มนุษย์ (ภาษาอังกฤษใช้คำนามว่า tabernacle (พลับพลา) ในรูปแบบคำกริยา คือ “[Christ] tabernacled among us”) (约翰 1:14) ส่วนเปโตร ยากอบ และ约翰 ก็ได้เห็นพระสิริของพระเยซุสคริสต์เมื่อพระองค์ทรงจำแจ้งพระกาลของพระองค์ (มัทธิว 17:1-5) หลังจากพระองค์ได้ทรงเสด็จขึ้นสรรค์แล้ว ผู้เชื่อทุกคนกล้ายเป็น

พลับพลาซึ่งพระองค์ทรงสถิตอยู่ด้วย (约翰 14:20; 17:23, 26; โคลสี 1:27-29) ตอนนี้ เราได้มีส่วนในพระสิริของพระองค์ ทั้งในเวลาที่เรายังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ และในอนาคตนิรันดร์ด้วย (2 โคrinธ 3:18)

การเสด็จกลับมาของพระคริสต์

ที่สวรรค์พระเยซูคริสต์กำลังทรงเตรียมที่สำหรับผู้เชื่อแห่งยุคคริสต์จักรไว้ (约翰 14:1-3) ซึ่งพระคัมภีร์ได้เรียกผู้เชื่อแห่งยุคคริสต์จักรว่าเป็น “เจ้าสาว” ของพระคริสต์ (วิรรณ 19:7), พระกาลของพระองค์ (เอเฟซส 4:11-12) และ ครอบครัวแห่งพระราชนวงศ์ของพระเจ้า (1 เปโตร 2:9; วิรรณ 1:6; 5:10) ในขณะนี้ พระราชนวงศ์ (royal family) กำลังก่อรูปด้วยฤทธานุภาพแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งได้นำผู้เชื่อทุกคนเข้ามีส่วนในพระคริสต์ ณ เวลาแรกที่เชื่อในพระองค์ (加拉太 3:1-5; 14, 26-27; เอเฟซส 4:4-5; 2 เรศโลนิกา 2: 13-14)

เมื่อถึงวันเวลาที่พระองค์ทรงกำหนดไว้แล้ว พระคริสต์จะเสด็จจากสวรรค์แล้วจะทรงรับรวมผู้เชื่อทุกคนแห่งยุคคริสต์จักร ทั้งผู้ที่ตายแล้วและผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ ให้พบกับพระองค์ในฟ้าอากาศ (1 เรศโลนิกา 4:16-17)²⁷ ในขณะเวลาเดียวกัน ทุกคนที่เป็นขึ้นมาจะได้รับกายนิรันดร์เสมือนองค์พระเยซูคริสต์ (1 โคrinธ 15:51; พลิปปี 3:21) ความสัตย์จริงและการที่พระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงได้รับรองพระสัญญาของพระองค์ เพาะะนั้น การที่คริสต์จักรจะถูกรับขึ้นไปจึงเป็น “ความหวัง [ความมั่นใจ] อันมีสุข” ของผู้เชื่อทุกคน (ทิตส 2:13)

7 ปีหลังจากคริสต์จักรได้ถูกรับขึ้นไปแล้ว พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมายังโลก เหมือน “ฟ้าแลบมากจากทิศตะวันออกส่องไปจนถึงทิศตะวันตก” (มทธิว 24:27) และพร้อมด้วยเจ้าสาวของพระองค์ คือคริสต์จักร

ของพระองค์ (1 เรศโลนิกา 3:13; ยูดา 14; วิรรณ 19:14) ในการเสด็จมายังโลกครั้งแรก พระองค์ได้มาด้วยความก่อมพระทัย (พลิปปี 2:5-8) เพื่อที่จะถูกการพิพากษาลงโทษ แต่ทว่าในการเสด็จมาครั้งที่สอง พระองค์จะทรงปรากฏ “พร้อมด้วยฤทธานุภาพและสั่งราชีเป็นอันมาก” (มทธิว 24:40; 26:64) เพื่อที่จะพิพากษาลงโทษ ที่จะสูรบ และที่จะครองโลก (วิรรณ 19:11, 15-16) นั้นๆ ตามทุกดวงจะได้เห็นกษัตริย์แห่งสวรรค์และโลกเสด็จจากเบื้องบน พระเนตรของพระองค์ดูจะเปลาไฟ และพร้อมด้วยมงกุฎหลายอันบนพระเศียรของพระองค์ (วิรรณ 1:7; 19:11-12)

หลังจากพระคริสต์ได้ชั่นนะทั้งกองทัพมนุษย์และทุกสวรรค์อันเป็นศัตรูต่ออิสราเอล พระคริสต์จะเริ่มการปกครองอันขอบธรรมของพระองค์ และจะมีสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบบนโลกตลอดเวลา 1,000 ปี เมื่อครบวาระแล้วพระองค์จะทรงพิพากษาผู้ที่ไม่เชื่อทุกคนในประวัติศาสตร์ที่พระบัลลังก์สีขาวของพระองค์ (วิรรณ 20:11-15) ให้ถูกลงโทษในบึงไฟนรกเพระการที่พวกเข้าได้กับภูตอพระเจ้าและปฏิเสธพระราชนิคิจความรอดของพระเยซูคริสต์ จากนั้น จักรวาลปัจจุบันจะล่วงเสียไป (2 เปโตร 3:10) ต่อไปก็จะมีสวรรค์ใหม่และโลกใหม่ ซึ่งจะเป็นอาณาจักรนิรันดร์ของพระคริสต์ (2 เปโตร 1:11) รวมด้วยกับพระบิดา (วิรรณ 22:3) และโดยอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพระบิดา (1 โคrinธ 15:28) ในเวลานั้น “สั่งราชีของพระองค์จะเต็มโลก” (สตุดี 72:17-19)

แน่นอนว่า พระองค์ ผู้ซึ่งเป็น “พระเมฆโปรดก ผู้ทรงถูกบลงพระชนม์” (วิรรณ 13:8) “ทรงสมควรที่จะได้รับฤทธิ์เดช ทรัพย์สมบัติ ปัญญา อาນุภาพ เกียรติ สั่งราชี และคำสุดท้าย” (วิรรณ 5:12)

27. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *The Divine Outline of History* หน้า 134-137

พระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์

ความเป็นบุคคลของพระวิญญาณบริสุทธิ์

คนที่ได้ปฏิเสธหลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพมักจะมองพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็นเพียงแหล่งฤทธิ์เดชอย่างหนึ่ง อาจเปรียบเสมือนกับการมองพระเยซูคริสต์ว่าเป็นเพียงมนุษย์เท่านั้น การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นวิญญาณซึ่งปราศจากรูปร่างไม่ได้หมายความว่าพระองค์ทรงด้อยกว่าพระบิดา ซึ่งต้องนับว่าเป็นอีกบุคคลหนึ่งซึ่งเราไม่อาจมองเห็นได้ บาง คนเรียกพระองค์โดยใช้คำภาษาอังกฤษว่า ghost (แบลต์ร็อกคือ “ผี”) ซึ่งเป็น การแปลคำว่า πνεῦμα (นู-มา ซึ่งมีความหมายว่า วิญญาณ) คำที่มี ความหมายที่ใกล้ที่สุดกับ “ผี” ที่เราได้พบในพระคัมภีร์คือ φάντασμα (ฟาน-ทาスマ คุณทิว 14:26) ซึ่งหมายถึง “ปรากฏการณ์” แต่คำนี้ไม่เคย หมายถึงบุคคลที่สามแห่งตรีเอกานุภาพ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นบุคคล จริง เช่นเดียวกับพระบิดา และพระบุตร (2 โครินธ์ 13:14; 1 เปโตร 1:2)

คำว่า “วิญญาณ” นั้น สัมพันธ์กับบทบาทของพระองค์ เนื่องจากทั้ง พระบิดาและความเป็นพระเจ้าของพระบุตรก็ทรงเป็นวิญญาณ (ยอห์น 4:24) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยแผนการของพระเจ้าแก่มนุษย์ และ ทรงเป็นผู้ที่ให้ฤทธิ์เดชแก่ผู้เชื่อในการดำเนินชีวิตคริสต์เดียน

พระนามต่างๆ ของพระองค์ ทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ ได้บ่งบอกว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และทรงให้เราเข้าใจถึงสัมพันธภาพที่ พระองค์ทรงมีกับพระบิดาและพระบุตร พระนามของพระองค์ต่างนั้นเล็งถึง พระลักษณะของพระองค์ เช่น “วิญญาณแห่งความบริสุทธิ์” (โรม 1:4), วิญญาณแห่งชีวิต (โรม 8:2), วิญญาณแห่งปัญญา (อิสยาห์ 11:2), วิญญาณแห่งความจริง (ยอห์น 14:17) ยังมีพระนามอื่นซึ่งให้เห็น ความสัมพันธ์ระหว่างพระวิญญาณบริสุทธิ์กับพระบิดา เช่น “วิญญาณของ พระเจ้า” และ “วิญญาณแห่งพระเจ้าของเรา” (ปฐมกาล 1:2; มัทธิว 3:16;

1 โครินธ์ 6:11) และ “พระวิญญาณแห่งพระบิดาของท่าน” (มัทธิว 10:20) ในทำนองเดียวกัน พระนามว่า “พระวิญญาณของพระคริสต์”, “พระ วิญญาณของพระเยซูคริสต์” (โรม 8:9; ฟิลิปปี 1:19), พระวิญญาณแห่งพระ บุตรของพระองค์ (กาลาเทีย 4:6) และ “วิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (กิจการ 5:9) ให้เราเห็นความสัมพันธ์ระหว่างพระวิญญาณบริสุทธิ์และพระ บุตร พระนามเหล่านี้ยังทำให้เราเห็นชัดเจนว่าพระองค์ไม่ใช่เพียงพระ ลักษณะอีกประการหนึ่งของพระเจ้า โดยทรงเป็นบุคคล พระองค์ยังทรง “นำ [ท่านทั้งหลาย] ไปสู่ความจริงทั้งมวล” (ยอห์น 16:13-15) รื้อฟื้นโลก (ปฐมกาล 1:2) และให้ชีวิตแก่มนุษย์ (约伯 33:4)

บทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ควรถูกสับสนกับพันธกิจของพระ บิดาหรือพระบุตร

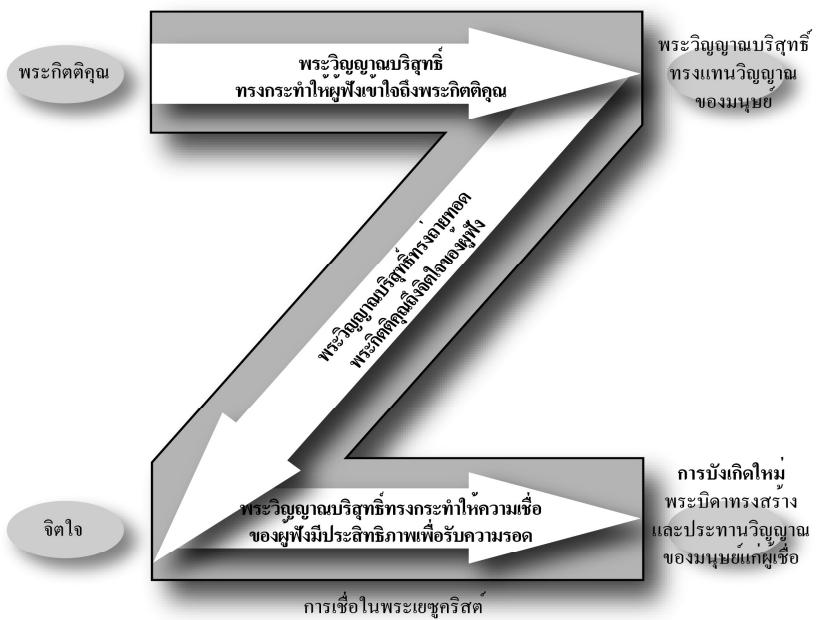
บัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ และพระวิญญาณ ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหน เสรีภาพก็มีอยู่ที่นั่น
(2 โครินธ์ 3:17)

คำว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ” หมายถึงพระวิญญาณ บริสุทธิ์ ไม่ใช่บุคคลที่สองแห่งตรีเอกานุภาพซึ่งทรงสถิตอยู่ในร่างกาย เช่นเดียวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (โรม 8:10; กาลาเทีย 2:20; โคโลสสี 1:27) และได้รับรองถึงความเป็นพระเจ้าของบุคคลที่สามแห่งตรีเอกานุภาพ เนื่องจากแต่ละบุคคลในตรีเอกานุภาพนั้นทรงกระทำพระราชกิจและมีบทบาท ที่ต่างกันไป เราจึงต้องแยกแยะพระราชกิจของแต่ละบุคคลนั้นให้ถูกต้อง

พันธกิจที่พระวิญญาณทรงกระทำการต่อมนุษยชาติ

พระคัมภีร์เดิมได้เผยแพร่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงรื้อฟื้นโลกใหม่ หลังจากโลกเคยร้างไปเพราการพิพากษาลงโทษจากพระเจ้า (ปฐมกาล

1:2; โญบ 26:13; สดุติ 104:30)²⁸ พระองค์ยังทรงกระทำพันธกิจในการห่วงเห็นใจความผิดบาป (2 เรศโลนิกา 2:6-7) ซึ่งเป็นพันธกิจประเภท “พระคุณสามัคัญ” (common grace) ซึ่งพระองค์ทรงโปรดกระทำเพื่อเป็นประโยชน์แก่มนุษย์ทั้งหลาย ไม่ใช่เพียงผู้เชื่อเท่านั้น เนื่องจากมนุษย์ทุกคนเกิดมาโดยตัวฝ่ายวิญญาณ คือ ปราศจากวิญญาณมนุษย์ (human spirit) พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงต้องกระทำการหน้าที่แทนวิญญาณมนุษย์เพื่อให้ผู้ที่ไม่เชื่อสามารถเข้าใจพระกิตติคุณได้ (2 โครินธ์ 2:14)²⁹

กลศาสตร์ในการรับความรอด / *The Mechanics of Salvation*

28. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Creation, Chaos, and Restoration* หน้า 12-13

29. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสร้างวิญญาณของมนุษย์ (human spirit) แล้วทรงประทานวิญญาณนั้นแก่ผู้เชื่อ ณ เวลาเดียวกันที่มนุษย์ได้ “บังเกิดใหม่” (ภาษาอังกฤษเรียกว่า regeneration หรือ born again) เป็นการข้ามไปจากการตายฝ่ายวิญญาณ ถึง ชีวิตฝ่ายวิญญาณ ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *The Barrier* (1993) หน้า 8-10

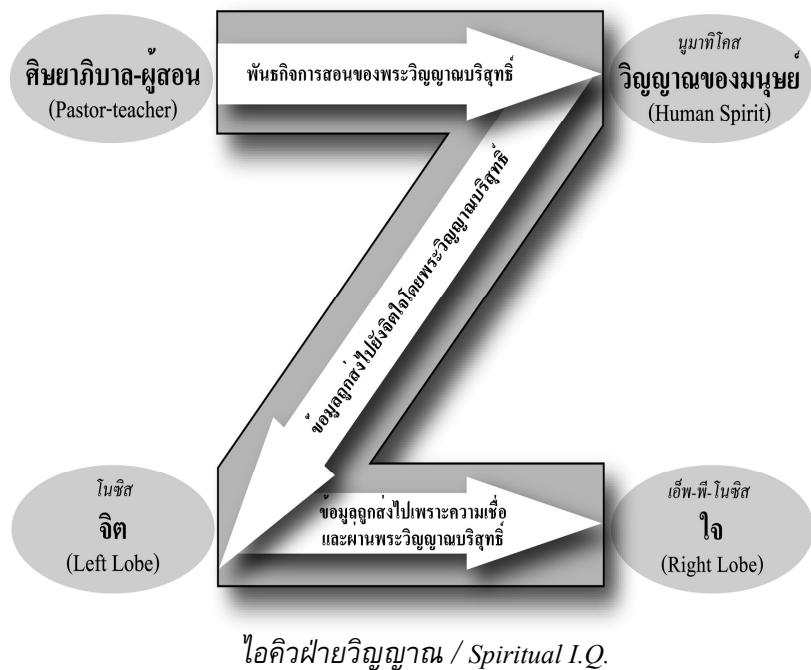
เมื่อมนุษย์ซึ่งตายฝ่ายวิญญาณอยู่ได้เกิดความต้องการที่จะฟังพระกิตติคุณ พระเจ้าจะทรงนำพระกิตติคุณมาถึงเขา (เช่น ผ่านผู้ประกาศในปีลิว เป็นต้น) พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงกระทำการให้คนนั้นเข้าใจข้อมูลนั้นอย่างแจ่มแจ้งและให้สำนึกร่วมกับความจริง (2 โครินธ์ 2:14; 約翰 16:7-11) จากนั้น หากคนนั้นได้เชื่อสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งสำคัญมาก คือการตัดสินใจภายในจิตใจของเขาว่าจะเชื่อในพระเยซูคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะกระทำการพันธกิจ “พระคุณอันเกิดผล” (efficacious grace) ซึ่งจะกระทำการให้ความเชื่อของคนนั้นมีประสิทธิภาพในการเข้าสู่ความรอด (เอเฟซัส 2:8)

พันธกิจที่พระวิญญาณทรงกระทำการต่อผู้เชื่อ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้เขียนพระคัมภีร์ขึ้นมาผ่านมนุษย์ ซึ่งพระคัมภีร์นั้นก็ถูกเรียกว่า “จิต [ความคิด] ของพระคริสต์” (1 โครินธ์ 2:16; อีบру 3:7) พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้เพียงแต่ทรงรับรองว่า พระคัมภีร์ [ต้นฉบับ] เป็นความจริงและถูกต้องแม่นยำในทุกประการเท่านั้น (2 ชาмуโลล 23:2; 2 ทิโมธี 3:16; 2 เปโตร 1:20-21) แต่พระองค์ยังสั่งสอนผู้เชื่อด้วย (约翰 14:26; 15:26) พันธกิจการสอนของพระองค์นี้ได้แปลง “ความรู้” ในหลักคำสอนพระคัมภีร์ทางวิชาการ ซึ่งพระคัมภีร์เรียกว่า ญญาร์ด (โน-ซิส) (เอเฟซัส 3:19) ให้เป็น ญญาร์ด (อีป-พี-โนซิส) คือ “ความรู้ที่เหนือกว่า” (เอเฟซัส 4:13; 2 เปโตร 1:8)

หลักคำสอนพระคัมภีร์ในรูปแบบ โนซิส จะไม่มีประโยชน์ในฝ่ายวิญญาณ มีแต่หลักคำสอนพระคัมภีร์ อีป-พี-โนซิส ซึ่งผู้เชื่อจะสามารถประยุกต์ต่อประสบการณ์ของตนเพื่อที่จะสามารถดำเนินชีวิตคริสเตียนได้ เพราะฉะนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทาน “ไอคิวฝ่ายวิญญาณ”

(spiritual I.Q) แก่ผู้เชื่อ สิ่งจำเป็นหากจิตใจอันจำกัดของมนุษย์จะสามารถเข้าใจถึงข้อมูลฝ่ายวิญญาณอันไม่จำกัดของพระเจ้า³⁰

ถึงแม้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่ในโลกตั้งแต่ปฐมกาล และทรงมีพันธกิจต่างๆ ต่อผู้เชื่อตลอดมา แต่พระราชกิจของพระองค์ในสมัยพระคัมภีร์เดิมก็ต่างจากพระราชกิจของพระองค์ในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ ตลอดสมัยพระคัมภีร์เดิมนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานของประทานฝ่ายวิญญาณเฉพาะผู้เชื่อบางคนที่ได้รับมอบหมายให้กระทำพันธกิจพิเศษได้แก่ ผู้นำ (ปฐมกาล 41:38; กันดารวิถี 11:17, 25, 27:18) ซึ่งฝีมือที่สร้าง

30. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *The Integrity of God* หน้า 218

และตกแต่งพลับพลา (อพยพ 35:30-35) ผู้วินิจฉัย (ผู้วินิจฉัย 3:10) กษัตริย์ (1 ซามูเอล 10:10; 16:13) และผู้เผยแพร่องค์ (ดาเนียล 4:8; เศการิยาห์ 4:3-6) ในสมัยนั้น มีการขอ (และการได้รับ) พระวิญญาณ (2 พงศ์กษัตริย์ 2:9-10) และมีการถอดถอนพระวิญญาณบริสุทธิ์ เช่นเดียวกัน (สดุดี 51:11)

ถึงแม้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีพันธกิจที่ต่างกันไปตามแต่ละบุคคล สมัยต่างๆ ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ แต่ทว่าแต่ละพันธกิจนั้นก็ยังสำคัญมากในการที่จะให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จ ในยุคคริสตจักรพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสำแดงพระคุณของพระเจ้าเป็นพิเศษ โดยผู้เชื่อทุกคนแห่งยุคคริสตจักรได้รับทรัพยากรฝ่ายวิญญาณดังนี้ ณ เวลาเรอัด คือ

1. การบaptิศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (the baptism of the Holy Spirit) เป็นการที่พระองค์ทรงนำให้เรามีส่วนในพระคริสต์ (เป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์) ซึ่งกระทำให้ผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักรทุกคนกลายเป็นสมาชิกในพระกা�耶ของพระคริสต์ คือ คริสตจักร หรือ ครอบครัวแห่งพระราชนวงศ์ของพระเจ้า (the royal family of God) (1 โครินธ์ 12:13; 1 เปโตร 2:9)
2. การทรงสถิตด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (the indwelling of the Holy Spirit) ทรงกระทำให้ร่างกายของผู้เชื่อเป็นพระวิหารของพระคริสต์ (โรม 8:9-11; 1 โครินธ์ 3:16; 6:19-20; 2 โครินธ์ 6:16 เปรียบกับ โคลอส 1:27-29)
3. การประทับตราของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (the sealing of the Spirit) ได้รับรองความรอดนิรันดร์ของผู้เชื่อแต่ละคน (เอเฟซัส 1:13; 4:30)
4. ของประทานฝ่ายวิญญาณ (a spiritual gift) เพื่อผู้เชื่อทุกคนสามารถรับใช้พระเจ้า (1 โครินธ์ 12:4-11; เอเฟซัส 4:11)

ด้วย 4 สิ่งนี้ ผู้เชื่อทุกคนจึงได้รับสิทธิพิเศษมากกว่าผู้เชื่อในยุคก่อนวัตถุประสงค์หลักในพันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือ การถวายเกียรติแก่องค์พระเยซูคริสต์เจ้า (约翰 16:14; 加拉太书 5:22-23) อย่างไรก็

ตาม ผู้เชื่อไม่สามารถกระทำพระประสังค์นี้ให้สำเร็จได้ เว้นแต่ว่าเขาได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และได้ประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่ได้สมไวในจิตใจของเขามาแล้ว (คือ หลักคำสอน อีพ-พี-โนซิส) อย่างสม่ำเสมอ การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสถานะที่เด็ดขาด (absolute status หมายความว่า ผู้เชื่อจะประกอบเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จนกระทั่งเขาได้กระทำการ ซึ่งทำให้เสียการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไป ไม่มีสถานะแบบครึ่งๆกลางๆ) และเป็นสถานะที่ผู้เชื่อถูกบังคับบัญชาให้รักษาไว้เพื่อที่จะมีฤทธิ์เดชในดำเนินชีวิตคริสตีียน (เอเฟซัส 5:18) ทุกครั้งที่ผู้เชื่อกระทำการปฎิบัติท้องเสียงการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไปเสีย แต่จะสามารถรับสถานะนี้ในทันทีที่เข้าได้กล่าวถึงบานปต่อพระบิดา (1 约翰 1:9)

ในอีกด้านหนึ่ง พระคัมภีร์ได้สอนเราว่า การทรงสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (the indwelling of the Spirit) เป็นสถานะที่ถาวรและเป็นความจริงสำหรับผู้เชื่อทุกคน พระคัมภีร์จึงไม่มีข้อบังคับบัญชาในเรื่องนี้³¹

ผู้เชื่อไม่สามารถเกิดผลฝ่ายวิญญาณได้นอกเสียจากว่าเขาได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 โครินธ์ 3:12-13) การกระทำดีที่มาจากการประยุกต์ฤทธิ์เดชของพระเจ้า (divine good) ได้ก่อให้เกิด “หงอนคำเงิน เพชรพลอย” ซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่สามารถผ่านพ้นการทดสอบ และจะนำบำเหน็จมาถึงผู้เชื่อในอนาคตนิรันดร์ (1 โครินธ์ 3:14) ใน การสรุป พระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งคริสตีียนมากเข้าใจผิด ทรงมีส่วนร่วม ทรงมีฤทธิ์เดช ไม่สิ้นสุด มีความรักไม่สิ้นสุด และทรงมีพระลักษณะเท่าเทียมกับพระบิดา และพระบุตรทุกประการ

เป็นเพียงการเริ่มต้น

หากเราจะรักพระเจ้า เราจำเป็นต้องรู้จักระองค์ก่อน ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด และทรงกระทำอะไรให้เรา เราจะรู้จักระองค์ผ่านการศึกษาพระคำของพระองค์เท่านั้น พระเจ้าทรงเป็นตรีอุกานุภาพ และข้อมูลในหนังสือเล่มนี้เป็นเพียงการเริ่มต้นการค้นพบความล้ำลึกของตรีอุกานุภาพ ทุกครั้งที่เราได้สำรวจพระลักษณะของพระเจ้าจากพระคัมภีร์ เราได้เกิดความเข้าใจถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น และการสำรวจบทบาทต่างๆ ของแต่ละพระภาคแห่งตรีอุกานุภาพทำให้เรารู้จักรพยากรณ์ วิญญาณที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตคริสตีียน

พระเจ้าทรงเปิดเผยความจริงแก่เรา “ทางพระวิญญาณของพระองค์ เพราะว่าพระวิญญาณทรงหยื่นรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นความล้ำลึกของพระเจ้า” (2 โครินธ์ 2:10) ในขณะเวลาที่เรา “เดินโดยขึ้นในพระคุณและความรู้ของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา” เราจึงพัฒนาความสามารถในการที่จะรักพระบิดา พระบุตร และ พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าทรงจัดเตรียมหลักคำสอนพระคัมภีร์ และทรงประทานแรงจูงใจและโอกาสเพื่อเราจะได้รู้จักรักพระองค์ รับใช้พระองค์ และ ถวายเกียรติแด่พระองค์อย่างสูงสุด

31. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *The Divine Outline of History* หน้า 131-133

อักษรระบุกรมข้อพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เดิม

ปฐมน偈	11:17.....50
1:1.....4, 14, 34	11:25.....50
1:2.....5, 46, 47	14:10.....17
1:26.....34	23:19.....20
1:26-27.....6	27:18.....50
2:7.....39	
2:17.....41	เดลยธรรมบัญญัติ
3:22.....7	4:10.....17
5:3.....10	6:4.....4
5:3-5.....41	6:24.....26
6:3.....24	29:29.....3
11:7.....7	32:4.....11
16:10.....39	
17:1.....19	ผู้วินิจฉัย
18:1.....17	3:10.....51
22:11.....39	13:17-23.....39
41:38.....50	
อพยพ	1 ชาنمอุด
3:2-6.....17	10:10.....51
3:14.....14	16:13.....51
35:30-35.....51	
40:34-38.....43	2 ชาنمอุด
เลวินดิ	23:2.....49
26:11-12.....43	
กันดาวิถี	1 ผงศักข์ตธิร์
6:24-26.....5	8:10-11.....17
	8:56.....20
	2 ผงศักข์ตธิร์
	2:9-10.....51

เนหะมี่	9:33.....11	สุกามิต	8:29.....34
โขบ		อิสยาห์	
	11:7.....18	6.....5, 17	
	26:13.....48	6:1.....17	
	28:26-27.....34	6:3.....17	
	33:4.....47	6:8.....7	
	37:16.....16	7:14.....35	
	38:11.....34	9:6.....19	
สุดดี	2:2.....39	11:2.....17, 46	
	2:6.....8	40:26.....18	
	2:7.....35	42:1.....19	
	8:4.....16	48:16.....4, 38	
	12:6.....20	51:8.....10	
	บทที่33.....9	53:4-6.....35	
	33:4.....20	55:8-9.....17	
	33:11.....20	64:6.....9	
เยเรมี	51:11.....51	23:6.....10	
	72:17-19.....45	23:23-24.....17	
	83:18.....8	ตามอุด	
	90:2.....14	4:8.....51	
	100:5.....21	9:25.....39	
	102:27.....14, 20		
	104:30.....48	เศการิยาห์	
	110:1.....1, 43	4:6.....19	
	113:5-6.....17	4:3-6.....51	
	148:6.....26	มาลาคี	
		3:6.....20	

พระคัมภีร์ใหม่

มัทธิว	มาระゴト
1:21.....	37
1:23.....	35
1:25.....	39
3:1-11.....	31
3:13-17.....	31
3:15.....	31
3:16.....	32, 46
3:17.....	32
4:1.....	19
4:2.....	39
6:8.....	16
6:10.....	8
7:11.....	36
9:4.....	17
9:6.....	38
10:20.....	47
10:29-30.....	16
12:18, 28.....	27
14:26.....	46
17:1-5.....	43
20:22.....	31
24:27.....	44
24:30.....	45
26:64.....	45
27:46.....	39, 41
28:6.....	42
28:18.....	9, 38
28:19.....	1, 33
28:20.....	18
อุก	
1:31-35.....	40
1:35.....	27
1:37.....	18
2:11.....	27
2:40.....	39
2:52.....	39
3:22.....	32
4:1.....	27
4:14.....	27
4:18.....	27
4:18-19.....	19
9:29-35.....	40
18:19.....	10
19:10.....	38
23:43-44.....	44
23:46.....	39, 41
23:50-53.....	41
ยอดน	
1:1.....	5, 15, 39
1:1-4.....	38, 39
1:10.....	39
1:14.....	17, 35, 37, 40, 43
1:18.....	35, 37, 39

12:31.....	9	1:33-34.....	32
12:37-41.....	17	2:18-21.....	41
12:39-41.....	5	2:25.....	17
14:1-3.....	44	3:16.....	11, 12, 28, 35
14:2.....	29	3:18.....	22, 35
14:6.....	21	3:34.....	19, 27
14:9.....	37	3:36.....	16
14:9-10.....	5	4:6.....	39
14:16.....	20	4:24.....	46
14:17.....	46	4:25-26.....	39
14:20.....	17, 18, 44	4:34.....	24
14:23.....	17, 36	5:17.....	19
14:24.....	34	5:18.....	38
14:26.....	49	5:22.....	38
15:26.....	49	5:23.....	39
16:7-11.....	49	5:26.....	38
16:8.....	24, 28	5:27.....	11
16:8-11.....	11	6:46.....	5
16:11.....	9	6:65.....	19
16:13-15.....	47	7:28.....	21
16:14.....	51	8:23.....	17
17:3.....	21	8:28.....	19
17:5.....	35	8:29.....	27
17:23.....	44	8:42.....	35, 36
17:24.....	12, 35	8:44.....	36
17:25.....	10	8:45-46.....	20
17:26.....	44	10:14-18.....	42
18:4.....	17	10:28.....	38
19:28.....	39	10:30.....	1
19:30.....	27, 41	10:33.....	38
20:17.....	39	11:43-44.....	42
20:31.....	28	12:10.....	42

กิจการ		
1:2-3.....	43	8:9.....10, 47
1:8.....	19	8:9-11.....51
1:9-10.....	43	8:10.....47
1:24.....	16	8:11.....41
2:24.....	41	8:15.....36
2:38.....	31	11:36.....39
2:41.....	31	14:12.....16
5:9.....	47	15:19.....19
8:36-38.....	31	1 โครินธ์
16:31.....	28	1:30.....10
17:27-28.....	17	2:10-12.....3
โรม		2:13.....20
1:1-4.....	38, 41	2:16.....49
1:2-6.....	38	3:12-13.....52
1:4.....	19, 46	3:14.....52
1:20.....	18	3:16.....51
3:24-26.....	11, 14	6:11.....47
5:5.....	13	6:19.....18
5:8.....	12, 13, 40	6:19-20.....51
5:12.....	13, 26, 41	8:6.....34
6:4.....	41, 42	10:2.....31
6:6.....	10	11:3.....34
6:23.....	27	12:4-11.....51
7:5.....	10	12:11.....9
7:8-20.....	10	12:13.....31, 51
7:18.....	10	15:2-23.....42
8:2.....	10, 46	15:22.....26, 42
8:3-4.....	10	15:28.....44
		15:51-53.....44
		15:54.....42

2 โครินธ์		
1:3.....	34	1:20.....41
2:10.....	53	2:1.....26
2:14.....	48, 49	2:8.....49
3:17.....	47	2:8-9.....6, 30, 34
3:18.....	44	3:11.....35
4:6.....	35, 40	3:14-15.....36
5:21.....	10, 12	3:19.....49
6:16.....	17, 51	4:4-5.....44
11:31.....	34	4:6.....34, 36
13:14.....	46	4:11.....51
ภาคเที่ย		4:11-12.....44
2:20.....	47	4:13.....49
3:1-5, 14.....	44	4:22.....10
3:26.....	36	4:30.....51
3:26-27.....	44	5:18.....52
4:4.....	40	พลับปี
4:6.....	36, 47	1:19.....47
4:6-7.....	33	2:5-8.....45
5:22.....	51	2:5-11.....9
เอเฟชส		2:6.....35
บทที่ 1.....	34	2:6-8.....19, 38
1:1.....	18	3:21.....44
1:2.....	34	โคลอสสี
1:3.....	28, 34	1:3.....34
1:4.....	34	1:16.....5, 42
1:4-6.....	6	1:16-17.....19, 39
1:5.....	36	1:27.....18, 47
1:11.....	18	1:27-29.....44, 51
1:13.....	51	2:9.....38
		2:12.....41

1 ເຮສະໂລນິກາ	6:17-19.....	20
1:10.....	7:25.....	43
3:13.....	7:26.....	10
4:14-17.....	8:1.....	43
4:16-17.....	9:14.....	27
	9:16.....	35
2 ເຮສະໂລນິກາ	9:24-28.....	43
1:7-9.....	9:28.....	35
2:6-7.....	10:7.....	24
2:13-14.....	10:9.....	27
1 ທີມື້	12:5-11.....	35
3:16.....	13:5.....	17
	13:8.....	20
2 ທີມື້		
2:13.....	ຢາກອນ	
3:16.....	1:17.....	20
4:8.....	4:14.....	16
ທີ່ສ	1 ເປົໄຕ	
2:13.....	1:2.....	46
3:5.....	1:3.....	35
	1:4.....	37
ສົບງ	1:19.....	35
1:2.....	1:20.....	6
1:3.....	1:21.....	41
1:4.....	2:9.....	44, 51
1:13.....	2:24.....	41
2:9.....	3:18.....	41, 42
2:18.....		
3:7.....	2 ເປົໄຕ	
4:15.....	1:8.....	49
5:5.....	1:11.....	45

1 ແວໜ້າ	1:20-21.....	49
	3:10.....	45
	3:18.....	15
1 ຍອຫັນ		
	1:2.....	15
	1:9.....	28, 52
	2:1.....	10, 43
	3:5.....	35
	4:8.....	11
	4:9.....	13
	4:9-10.....	40
	4:16.....	11
	5:7.....	21
	5:11.....	15
ຍຸດາ		
	14.....	45

ວິວຮົ່ງ

1:6.....	44
1:7.....	45
1:8.....	15
4:8.....	19
5:10.....	44
5:12.....	45
13:8.....	45
15:3.....	20
19:6.....	9, 19
19:7.....	44
19:11.....	45
19:11-12.....	45
19:14.....	45
19:15-16.....	45
20:11-15.....	45
21:4.....	29
22:3.....	45

การศึกษาพระคัมภีร์

หลักคำสอนพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นใจความของคำสอนที่มาโดยการตีความหมาย
พระคัมภีร์ตามตัวอักษร เป็นมาตรฐานของความจริงฝ่ายวิญญาณ และจำเป็น
สำหรับการเดินทางฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ (มัทธิว 4:4)

หลักคำสอนพระคัมภีร์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง (สกุดี 138:2) พระเจ้าทรงบัญชา
ให้คริสเตียนทุกคนปลดล็อกความคิดเดิมให้เป็นที่ขอบพระทัยพระองค์ (โรม 12:2)
การเปลี่ยนแปลงนี้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เชื่อเรียน และประยุกต์พระคำของ
พระเจ้ามาใช้ในชีวิต (2 โคrinth 4:16; เอเฟซัส 4:23)

หากคุณต้องการข้อมูลเพิ่มเติม (หรือสั่งหนังสือ, CD หรือ DVD เป็น^{ภาษาอังกฤษ}) คุณสามารถติดต่อได้ที่ :

R. B Thieme, Jr., Bible Ministries

P.O Box 460829, Houston, Texas 77056-8829

หรือคุณเว็บไซท์ที่

www.rbthieme.org

ถ้าคุณต้องการรับหนังสือเพิ่มเติม (^{ภาษาไทย}) กรุณาติดต่อที่:

ตึก ปณ. 319 ปณจ. เชียงใหม่ 50000

หรือชื่อและนามเว็บไซท์:

www.maxklein.org